

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Apparatus Doctrinae Sacrae**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Evangelia, Conceptus, Puncta, & Materia disposita per singulas Dominicas
totius Anni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38464

Pars II. Apparatus ad Conc. per Annum.

semper habeat rectam intentionem, num sit iusta, suum cuique tribuendo, quod suum est? Modus quo illa disponitur est confessio frequens, fuga occasionum, emanatio è confortio pravorum, bona proposita, &c.

Dominica IV. Adventus.

Lucæ 3. Anno quintodecimo. Narr. Evang.

I. **P**radicans Baptismum penitentie. Penitentia necessaria: est secundus Baptismus. V. Penitentia, Baptismus, Confessio peccatorum. Eadem in Catech c. 4. Hæretici male negant Baptismum Penitentia per Confessionem, & Absolutionem Sacerdotis: vide in Ptolemæi part. I. pag. 131.

II. **P**arate viam Domini: virtutes quæ requiruntur ad parandam viam Domini in nostra anima, V. Amor Dei, Humilitas, Fides, Spes, Oratio &c.

III. Omnis mons, & collis humiliabitur. Superbi sicut montes supra alios elati, à Deo deteruntur, & humiliantur: V. Superbia.

Nativitas Domini.

Lucæ 2. Exiit editum. Narr.

I. **N**atus est vobis hodie Salvator. Quanta Deibonitas, quivolutum Filium suum pro nobis incarnari, & in stabulo nasci. Vide Benignitas Dei, Gratitudo erga Deum, Christus.

II. Invenietis infantem pannis involutum & possum in praesepio. Si Filius Dei è cœlo ad stabulum ad nos descendit, quomodo non debemus pro Deo nos humiliare, & mundi vanitates abnegare, V. Humilitas, Abnegatio.

III. Gloria in excelsis Deo & in terra pax hominibus bona voluntatis. Homines bona voluntatis debent ex amore Christi habere pacem cum Deo, cum proximo, cum propria conscientia. Vide Pax, Concordia. Item Odium, Invidia.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

I. Inclinavit eum in praesepio, quia non erat &c. Lucæ 2. Cor nostrum tabernaculum esse debet Christi Jesu nascientis.

Gloria in altissimis Deo & in terra pax hominibus &c. Divinae perfectiones communicantur à Christo nato hominibus bona voluntatis.

Cum informam Dei esset exinanivit seipsum Philip. 2. Cur Deifilius se ad summam inopiam exinaniverit & humiliaverit? nempe ut nobis exemplum præberet quomodo nos in hoc mundo gerere debeamus.

Parvulus natus est nobis, Isaie 9. Facilius nobis cum filio Dei parvulo salutis negotium tractatur. 2. Datus est parvulus duxtor pauperis & cæci hominis mendicantis. 3. Datus est nobis Dei filius obesus & pignus nostræ redemptiois.

Transfemus usque in Bethelem. Transfemus de via peccatorum ad viam virtutum. 2. Ignis callestis, & divinus absconditus sub cinere mortalis corporis.

Exultavit ut GIGAS ad currēdām viam, Psal. 18. Desideravit valde filius altissimi opus redemptiois nostræ.

Invenietis infantem pannis involutum &c. Filius Dei natus, mundo ignotus, & puer expositius.

Dominica I. post Nativitatem:

Lucæ 2. Erant Joseph & Maria. Narr.

I. Positus est hic in ruinam & resurrectionem multorum. Christus improbus hominibus est severus

judez ad ruinam, & bonis benignus Salvator ad gloriam, V. Justitia divina, Benignitas Dei, Gloria celestis.

II. Tuam ipsius animam pertransibit gladius. Secundum Deipara, ita justis hominibus tribulationes provenient ad salutem, V. Tribulatio, Patiensia.

III. Quæ non discedebat de templo jejuniis & obscrationibus serviens nocte ac die. Et inde meruit Christum videre, V. Jejunium, Oratio.

Circumcisio Domini.

Lucæ 2. Postquam consummati, Narr.

I. Postquam consummati sunt dies octo ut circumcidetur puer. Debent Christiani animum circumcidere amputando peccata, luxuriam, gulam &c. V. Peccatum, Penitentia, Abstinentia, Luxuria, Gula.

II. Vocatum est nomen ejus Iesus. Id est Salvator, Christus pro strena novi anni offerit in circumcisione suum sanguinem pro hominum salute, vide Benignitas Dei, Gratitudo erga Deum.

III. Quot modis se Christus hominum Salvatorem demonstrat, v. Christus.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

UT circumcidetur puer, Lucæ 2. Circumcisio spiritus ritualis est sensuum mortificatio.

Vocatum est nomen ejus Iesus. Inchoandus natus ab amicitia nominis Iesu. 2. reliqui Dominus nomen Terribile quod in lege veteri terrebatur, & illud mutavit in dulcissimum nomen Jesus, 3. Virtute nominis Iesu David vocit Goliath: & nos vincemus diabolum, 4. la circumcisione Salvator noster maximè fuit humiliatus; in receptione nominis Iesu maximè fuit exaltatus. Ita & nos &c.

In nomine Iesu omne genu fleatur &c. Philip. 2. Non men Iesu innocentib; ubique auxilium.

Exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen. Exaltati sumus per Iesum fratrem nostrum ad statum filiorum Dei, de statu filiorum diaboli.

Renovamini spiritu mentis vestra, Ephes. 4. Renovandus homo intus & foris ad imaginem Dei.

Et vocatum est nomen ejus Iesus. Oportet nos implore mensuram nominis Christiani cum Iesu per virtutem illius.

Epiphania Domini.

Matth. 2. Cum natus esset &c. Narratio.

I. Videlicet stellam ejus in Oriente. Fides est stella quæ ducit nos ad Christum, v. Fides, Obedientia & iustitia polemicas argumenta. Fides. pag. 16.

II. Renunciate mihi ut ego veniens adorem eum. Similes sunt Herodi hypocrite & hæretici qui simulant pietatem, v. Hypocrisia, Intentio, Astutia. Item, Graues fallax Hæretorum, p. 151.

III. Obtinentes ei munera, aurum, thus, myrram. Per haec tria munera significatur Christo offerenda Fides, Spes, Charitas sive Amor Dei. Item paupertas abnegatio sui, castitas, obedientia, v. Singulas istas virtutes in Apparatu.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Ecclesiastes, Maiah. 2. Non adeo miratur Evangelista de pastoribus quam de magis, quia pauperes & illi facilius Christum querunt, quam divites, 2. Mirandum insuper tot hactenus Principes & Reges Salvatores paupertatem amplexos, cum paucis paupertas viteretur.

Pars II. Apparatus ad Conc. per Annum.

61

Ab Oriente venerunt. Peccator illustratus lumine gratiae Dei ad eum se convertit, 2. Ab infantia Deus diligendus est.

Ubi est qui natus est Rex. Christus Rex & Dominus univerorum merito nuncupatur.

Intrantes domum invenerunt puerum. Dominus ab humilibus inventur, & a superbis se subducit.

Ubi est quis natus est Rex Iudaorum? vidimus stellam eius. Gravius obdurati & ingrati, & scientes, quam ignorantes peccant.

Procedentes adoraverunt eum. Non legitur pastorescum adorasse, quia signum sublimis animi est, se humiliare, Regis quoque dignitati conveniens.

Oblulerunt emunera. Offerenda nobis sunt munera puero Iesu, nempe aurum charitatis, thus pietatis, mirra amoris, orationis & mortificationis.

Vidimus stellam eius. Frustra nobis stella divinae gratiae lucet, si non ductum ejus sequamur.

Dominica I. post Epiphaniam.

Lucæ 2. Cum factus esset Iesus. Narratio.

I. *Invenientem Iesum in templo.* Jesus invenitur in Avera Ecclesia, & in Oratione, v. Ecclesia, Oratio. Item, Notæ veræ Ecclesiæ &c. part. 1. p. 32.

II. *Nesciis quia in his que Patris mei sunt oportet me esse.* Scrivendum Deo potius, quam mundo aut hominibus, vide Obedientia, Abnegatio mundi, Amor Dei.

III. *Et erat subditus illis.* Quantum debeant honori parentes, v. Honor parentum, Educatio filiorum. Et in Catech. c. 3. de precepto honorandi parentes.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

E *Tum factus esset annorum duodecim ascendit &c.* Luce 2. Hic doceri potest quomodo Dominicæ & Festa sint colenda, 2. Quomodo parentes infantes suos educare debeant in timore Dei &c. 3. Quomodo precepta Dei sunt servanda & adimplenda.

Secundum consuetudinem. Bona consuetudo arripienda, mala vero superanda & extirpanda est.

Et non cognoverunt eum parentes ejus. Anima nostra quandoque Deum perdit, absque eo quod satis advertit ad statum suum.

Fili quid fecisti nobis sic ecce Pater tuus & ego dolenter quarebamus te. Quomodo Deum debeamus querere in confessione Sacramentali, in communione, in templis, in hōnis consortiis &c. sed non in tabernaculo, non in hortis voluptatum &c.

Requiebant enim inter cognatos & nos. Deus non est querendus apud amicos & confanguineos, sed in oratione & bonis operibus, etiam apud inimicos &c. si eos amore prosequamur. Sed amici non nunquam rationem Dei male impediunt.

Et erat subditus illis. Quantum ergo pueri obedientiam exhibere tenentur suis parentibus, superioribus, & quomodo puniendi eam recufantes.

Dominica II. post Epiphaniam.

Ioan. 2. Nuptiae &c. Narratio.

I. *Nuptiae factæ sunt in Cana Galileæ.* Matrimonium honorandum est, & ejus leges magnâ curâ servandæ tam à viro quam à muliere, in mutuo amore, fiducia, concordia, vide Matrimonium. Et in Catech. c. 4. de Sacram. Matrimonii.

II. *Omnis homo primo bonum vinum ponit &c.* Mundus primò præbet voluntatem, postea dolorem & tri-

bulationem : Deus è contra primò præbet tribulatiōnem : postea lēxitiam & præmium æternum, vide Tribulatio, Tentatio, Patientia.

III. *Hoc fecit Iesus initum signorum,* vide Christi miracula, v. Christus, Benignitas Dei.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

N *Upis factæ sunt in Cana Galileæ, Joannis 2.* Quanta sollicitudine nos præparare debeamus ad sacram communionem : & quomodo puniendi sunt qui indigne accedunt ad has nuptias spirituales.

Vinum non habent. Diva Virgo magnam de clientibus suis curam gerit, quibus proficit in omnibus cum sit apud Deum potentissima.

Impleta Hydras. Christus ostendit exemplo suo, quantum patentibus deferendum sit.

Cum inebriati fuerint tunc id quod deterius est. Mundus homines decipit, volupiates eis proponendo, ob quas postea tot tormenta toleranda sunt, 2. Ut mundus hominibus illudit, ita quoque diabolus.

Dominica III. post Epiphaniam.

Matth. 8. Cum descendisset. Narr.

I. *Descendente Iesu de monte,* Ecce leprosus venit. Leprosus dicit potest quivis peccator plenus ulceribus superbiæ, avaritiæ, luxuriæ, gulæ &c. v. Peccatum, Superbia, Luxuria &c.

II. *Seruis potes me mundare.* Peccator debet cum magna fiducia & dolore ad Christum recurrere, v. Fiducia, Panitentia.

III. *Vade ostende te Sacerdotibus.* Debet etiam peccator peccata sua aperire & ostendere Sacerdoti in Confessione sacramentali, v. Confessio peccatorum : Item Sacramentum Panitentia in Catech. c. 4.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

E *Cec leprosus veniens.* Tribulatio hominem Christo conjungit & si longe ab eo recesserit, ad Deum reverti jubet.

Adorabat eum. Adoratio Deo soliconvenit.

Si vis potes me mundare. Tribulatio docet orare, 2. Cordis munditia quæ nisi facienda, 3. Misericordia Dei in hominibus subveniendo maxima.

Accedit ad Eum centurio. Qualis fuerit ille centurio, & ex eo quodnam officium sit Dominorum erga seruos : & servorum erga Dominos.

Domine puer meus jacet in domo paralyticus &c. Peccatum paralysia est, qui morbus animam maxime affigit, suā malā conscientiā peccatum mortale homini viam sternit ad alia mortalia.

Dominica IV. post Epiphaniam.

Matth. 8. Ascendente &c. Narr.

I. *Ascendente Iesu in naviculam,* ecce motus magnus a factus est in mari. Mundus est mare plenum procellis, id est, periculi, discordiæ, litibus, vide Discordia, Inimicitia. Item Pax.

II. *Domine salva nos perimus.* Remedium in mundi periculis est auxilium Dei invocare, v. Oratio, Auxilium Dei, Fiducia. Et in Catech. c. 2. de Ora: Dominica.

III. *Quis est hic, quia venit & mare obediunt ei.* Similia creatura obediunt Dei præcepto, magis homo, v. Obedientia, Timor Domini, Et in Catech. cap. 3. de præceptis.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

A *Scendens Iesu naviculam &c.* Matth. 8. Quomodo

modo Christum præcedentem debeamus sequi, 2. Præsentia Dei hominem cohibet à peccato.

Uti navicula operiretur flutibus. Fluctus maris, id est, mundi hominem opprimunt.

Ipsé vero dormiebat. Deus in anima afflicta optime quiescit.

Modica fidei &c. Fides nobis scutum in omnibus periculis & certaminibus.

Imperavit ventis. Quomodo passionibus nostris, quæ ventis non absimiles sunt, imperare oportet.

Dominica V. post Epiphaniam.

Matth. 13. *Simile factum est. Narr.*

I. *Simile factum est regnum cœlorum homini qui seminavit bonum semen in agro suo. Semen bonum est fides, aut quævis alia virtus, quæ seminatur in anima, ut postea proferat fructum vita æternæ, v. Fides, Liberalitas, Amor Dei &c. Et in Catech. c. 1. de fide.*

II. *Venit inimicus ejus & superseminavit zizania. Zizania sunt errores hæreticorum, aut peccata in quæ dæmon, & hæretici homines inducunt, v. Tentatio, mendacium, avaritia, luxuria & alia virtus.*

III. *Sinite utraque crescere usque ad mensem. Deus permittit probos & improbos simul vivere in hoc mundo, sed in morte & judicio extremo illos separabit, ad premium, vel pœnam æternam, v. Mors, judicium, justitia divina. Et in Catech. cap. 5. de quatuor Novissimis.*

Conceptus alii de codem Evangelio.

Cum autem dormirent homines &c. Matth. 13. Inimicus noster diabolus valde imbecilis est, quod vel hinc patet, qui homines non nisi dormientes, vel impeditos aggreditur, quos vincere haud potest, nisi velint. Vide supra in Apparatu, *Acedia*.

Venit inimicus homo &c. Diabolus nunquam dormit & ideo inter omnia animalia soli vigilantissimo draconi assimilitur. Quia est infensissimus hominis hostis, quapropter nobis vicissim vigilandum est.

Et superseminavit Zizania. Susurrantes Deo, Angelis & hominibus odibiles.

Alligata ea in fasciculis ad comburendum. Quandoque propter pravos homines etiam boni luunt & puniuntur à Deo.

Dominica VI. post Epiphaniam.

Matth. 13. *Simile est. Narr.*

I. *Simile est regnum cœlorum grano synapis &c. Grana synapis est vera fides in Christum, quæ nunc apparet parva, & humilis, postea autem crescat in gloriam immensam & æternam, v. Fides, humilitas, tribulatio.*

II. *Granum synapis dum masticatur elicit lachrymas, sed tamen conductus ad sanitatem: ita penitentia nunc causat dolorem; postea vero salutem operatur, vide Penitentia, patientia, tribulatio. Item in Catech. c. 4. de penitentia.*

III. *Mundi sectatores non crescent, sed decrescent. Homo non vitans peccata venialia, sed mortale disponit.*

Dominica Septuagesima.

Matthai 20. *Simile est. Narr.*

I. *Simile est regnum cœlorum homini patrifamilias. Regnum cœlorum est Ecclesia ad quam Deus ho-*

mines vocat ut bene operentur, v. Ecclesia, Obedientia, Fides in Catech. c. 1.

II. *Huius novissimi unâ horâ fecerunt & pares illos fecerunt, qui portavimus pondus dieti. Qui Deo servivit brevi tempore ex pura intentione plus apud Deum merentur quam qui pro mundo diu, multumque laborant, vide Intendo bona, mala, Gloria cali.*

III. *Multis sunt vocati, pauci vero electi. Pauci sunt salvandi, eo quod pauci deserunt sua vitia, vide Superbia, Avaritia, Luxuria.*

Conceptus alii de codem Evangelio.

Existit conducere operarios &c. Matth. 20. Constat labore salutis, ad quem Dei nos vocat amor, pacifica mercedem, 2. Vineæ, de qua Evangelium est anima nostra, quæ bene colenda, 3. Horæ diversæ, sunt atque, nempe puerorum, adolescentium, ac senum, quos vocat ad vineam suam.

Simile est regnum cœlorum Patrifamilias. Quoniam bonus sit Deus patrifamilias explicandum est.

Quid statim hic tota die otiosi. Otium perniciosum omnium creaturarum cum sit pulvinar diaboli, & sepulcra vivorum. Nam aqua stagnans purescit, ferrum quiescens attrahit rubiginem &c. 2. Non procrastinande est emendatio vita nostræ tota præterfluat, & otiosi reperiatur à judice nostro.

Redde illis mercedem. Deus superabunde, virtutes ac bona opera nostra non solum in hac vita, verum etiam in futura remunerat, 2. Injusta retentio mercis quam operarii labore suo promeriti sunt, est peccatum in crimine clamans.

Murmurabant &c. Murmuration quantum sit malum, vide in Apparatu, Detraction.

An oculus tuus nequam &c. Cur oculus & non lingua reprehensa est? Ratio est quia ille concupicit, & non lingua.

Multis sunt vocati, pauci vero electi. Nomen prodestinationis neminem à bonis propositis deicere debet. v. Tom. 1. in controversiis.

Dominica Sexagesima.

Lucæ 8. *Cum turba pluviana. Narratio.*

I. *Semen est Verbum Dei. Magnificienda est, Fides & Prædicatio verbi divini, quia est semen vita æternæ, vide Fides, Prædicatio.*

II. *Ad tempus credunt & in tempore temptationis recidunt. Necessaria ad salutem perseverantia in fide, & bonis operibus inter persecutions, vide Perseverantia, fortitudo, tentatio, tribulatio.*

III. *Huius sunt qui in corde bono & optimo fructum afferunt in patientia. Fructus honorum operum habent non potest sine patientia, v. Patientia, abstinentia, abnegatio.*

Conceptus alii de codem Evangelio.

Existit qui seminat &c. Luca 8. Docetur hic modus quomodo seminator verbi Dei se gerere debeat, 2. quod semen sit verbum Dei, ager anima nostra, seminator Christus, 3. Qualis debeat esse terra, ut fructum proferat.

Cecidit in terram bonam. Terra bona censetur his qui à peccatis purgati, verbum Dei custodiunt & illo fructus honorum operum producunt, 2. Dicit hic post, quod uberes ac suaves fructus verbum Dei in anima nostra germinet.

Alnsa cecidit seca viam & conculcatum est &c. Omnis

Omnis respectus humanus contemnendus, quia non curandum est nobis, num ab hominibus despiciamur ac nihil sumus, dummodo apud Deum valeamus.

Super Petram. Petra sunt omnes obdurati ac inventari peccatores, qui verbum Dei percipientes nullum fructum ex eo germinant, nec producent.

Inter spinas. Impedimenta verbi Dei sunt, peccata, divitiae, prosperitates &c. Hic advertendum quod ex quatuor feminis partibus, una tantum bene cedererat ac fructum fecerit, ex quo collige exiguum bonorum numerum.

Dominica Quinquagesima.

Lucæ 18. Assumpsius Iesus &c. Narratio.

I. *Ecce ascendimus Hierosolymam &c.* Quanta Christi benignitas qui ultrò tendit Hierosolymam, ut pro peccatoribus patiatur. Vide *Benignitas Dei impetratores, Amor noster in Deum.*

II. *Et postquam flagellaverint et occident eum, terrena die resurgent.* Maxima consolatio in tribulatione & persecutione est futura mortuorum resurrectio. v. *Tribulatio, persecutio, beatitudo.*

III. *Et ipsi nihil horum intellexerunt.* Homines ingrati non intelligunt Christi in amorem, & beneficia, vide *Ingratitudo, benignitas Dei.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Ecce ascendimus Hierosolymam, Luca 18. Passio Christi gravissima fuit: sed memoria illius optimum contra peccata remedium est, 2. Unicus locus quietus in mundo est, nempe mons Calvariae sive crux Salvatoris nostri.

Cecus quidam sedebat secus viam &c. Cognitio propria miseriae ducit ad querendum auxilium, 2. Peccatores in via cœlesti, instar cœcorum currunt, 3. Expontanda ac procuranda est oculorum exercitas, in perspiciebris rebus impudicis, 4. Cultodia oculorum valde conducta ad inhoneas cogitationes vitandas, 5. Et contra oculorum libertas, multorum peccatorum origo, 6. Cœcitas spiritualis, deterior corporali est.

Quid tibi vis faciam? Domine ut videam. Diabolus homines abducit à via cœlesti cœcitate, & Deus illuminatione reducit, 2. Homo debet semper esse indiferens ad Dei voluntatem, sive ad patientem, sive ad gaudendum.

Ipsi nihil horum intellexerunt. Affectus terreni, cognitionem spiritualium, ac cœlestium tollunt aut impegnant.

Dominica Quadragesima.

Matthæi 4. Duxit est Iesus &c. Narratio.

I. *Cum jejunasset quadragesima diebus &c.* Quācum uile & sanctum sit jejunium Quadragesimæ, exemplo Christi, v. *Abstinentia, jejunium.*

II. *Accedens tentator dixit ei &c.* Christus voluit tentari, ut ostenderet Christianos debere per multas tribulationes intrare in regnum cœlorum, v. *Tentatio, tribulatio.*

III. *Hac omnia tibi dabo si cadiens adoraveris me.* Diabolus homines tentat & decipit promittendo illis falsa bona, mundi divitias, voluptates, honores, ut vera & eterna bona illis auferat, v. *Avaritia, luxuria, tentatio.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Duxit est Iesus in desertum à spiritu, Matth. 4. Filii Dei, spiritu Dei aguntur, qui illorum dux est,

2. Diaboli filii sunt, qui spiritu dæmonis ducentur.
3. Spiritus Dei homines ad patientias difficultates, miseras, crucis &c. inducit, diabolus vero ad voluptates,
4. Christus in solitudinem dicitur, ut ibi Deum Patrem suum nobis jejuniis &c. facilem & placatum reddat,
5. Diabolus interdum hominem tentat sub specie boni angeli, quem fallit, 6. Armatur justi à Deo ad victoriadversus diabolum, 7. Salutaris cuique abstinentia, & recollectio mentis.

Et cum jejunasset 40. diebus &c. Jejunio vincuntur tentationes & extirpantur passiones maximè carnales,

2. Diabolus cum suis hereticis maximum impugnator jejunii est.

Accedens tentator. Tentatio ut fornax ardens in qua aurum purgatur, & stipula comburitur, id est boni præmium accipiunt honoris &c. mali vero consumuntur,

2. Diabolus bonos semper persequitur.

Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant &c. Diabolus adaptat tentationes juxta cuiusque naturam & indolem, 2. Abstinentia justos spiritu Dei confortat & munit, 3. Maluit Dominus convertire panem in corpus suum, quam lapides in cibum corporalem, imo mavult Deus duros lapides peccatorum in flexiles & justos convertere.

Mitte te deorsum. Se deorsum mittere (id est ad terram despicer) filios Dei dedecet, cum mentem nostram semel occuparunt cœlestia. Juxta tritum illud nemo mittens manum ad aratum, respiciens retro apertus est regno Dei.

Non in solo pane vivit homo. Refectio mentis prævalet refectio corporis, 2. Sacra communio est cibus animæ, 3. Verbum Dei confortat animam adversus peccata.

Dominica II. Quadragesima.

Matthæi 17. Assumpsius Iesus &c. Narratio.

I. *Tansfiguratus est ante eos.* Nempe ante discipulos, id est, homines pios, qui deferunt cupiditatem mundi, & ascendunt cum Christo ad montem orationis, aut contemplationis, v. *Abnegatio, oratio, contemplatio, amor Dei.*

II. *Domine bonus es nos hic es.* Quantum bonum & beneficium est esse cum Christo in vera Ecclesia, in oratione, in operibus bonis, v. *Ecclesia, oratio.* Item in controversiæ part. i. cap. 2. de vera Ecclesia contra hæreticos.

III. *Surgite & nolite timere.* Qui Christum timet & in eo confidit, nihil debet in mundo timere; non minus hominum, non carcerem, non mortem &c. v. *Tim. Domini, fiducia, fortitudo.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Tansfiguratus est ante eos, Matth. 17. Peccatum transformat hominem in diabolum, penitentia in Angelum.

Domine bonus es nos hic es. Nesciunt quid dicant, qui terram celo præferunt.

Ducit illos in montem excelsum. Necesse est hic portemus crux Christi, ut gloriam cœlestem obtineamus juxta illud Thomæ à Kempis. *Non est alia via, nisi via sanctæ Crucis,* 2. Maxima est stoliditas illorum, qui aeternæ felicitati renuntiant, ne hic patientur aliquantulum.

Resplenduit facies eius sicut sol. Quam inexplicabilis est gloria beatorum.

Montem

Montem excelsum. Terminus crucis Christi gloria est, gloria vero mundi est Crux.

Dominica III. Quadrag.

Lucas II. Erat Iesus &c. Narr.

I. *Erat Iesus ejiciens demonium, & illud erat mutum.* Daemonium mutum habem illi, qui in Confessione non aperint peccata, & qui non laudent Deum in oratione, vide *Confessio, oratio.*

II. *Omne regnum in se divisum defolabitur.* Quanta damnatio adferat discordia in regno, in civitate, in familia, v. *Discordia, Pax.*

III. *Qui non est mecum contra me est.* Deus odit simulationem & hypocrisim, vult autem habere mente & intentionem rectam, v. *Hypocritis, Intentio recta.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Erat Iesus ejiciens demonium & illud erat mutum, *Lucas II.* Daemonia natura sua non sunt mura, sed muta dicuntur, quia eos quos obsident muros efficiunt, 2. Gravio est obsecro animæ quam corporis, 3. Collaborandum est nobis cum Deo, ut daemonia ex animabus nostris exterminet & ejiciat.

Tentantes signum de caelo querebant ab eo. Deus induratur plura salutis media negat, ne gravius polte a eos punire debeat.

Cum fortis armatus custodit atrium suum. Associa-ri Christo duci oportet, ut inimicum vincamus, 2. Inimicus imbecillus est, nam Canicatenato non est abs- milis, 3. Diabolus totum hominem possidet, dum ani- mam invadet.

Asumpti alios 7. spiritus nequiores se. Permitit Deus justos à dæmonie exerceri, ut sibi comparent the- faurum virtutum, pravos vero terri et à peccatorum via declinet.

Omne regnum in se divisum &c. Unio animarum fidelium in Ecclesia necessaria, 2. Dissensio voluntatis humana pacem tollit, & discordiarum origo est.

Erat Iesus ejiciens demonium. Valde grave pecca- tum est pulchris scandalo, & peccandi occasione esse, 2. dif- ficiillimum est demonem (id est malam consuetudinem peccandi) ex anima peccatoris extirpare, 3. Diabolus omnium perditorum hominum sensus evertit.

Universa arma eius auferet. Deus diabolum pro priis armis impugnat, quia peccatores conversi, olim fuerunt arma diaboli.

Dominica IV. Quadrag.

Joannis 6. Abiit Iesus trans mare. Narratio.

I. *Erat autem proximum Pascha dies festus Iudaorum.* Quanta apud Catholicos debet esse obser- vatio dierum Festorum & Dominicarum, v. *Sabbathi obser- vatio.* Et in Catech. 3. de preceptis.

II. *Discubuerunt viri numero quasi quinque milia.* Exemplo Christi quanta debet esse liberalitas fidelium erga peregrinos, maximè pauperes, & Religiosos qui Christum sequuntur, v. *Liberalitas.*

III. *Iesus ergo ne facerent eum Regem fugit.* Docemur hic fugere vanos honores, & mercedem liberalitatis à solo Deo expectare, v. *Humilitas, Intentio bona.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Cum sublevasset oculos Iesus, Joan. 6. Deus in hac vita sui sectatores milites solatis gaudiisque affi- cit, 2. Prospicit etiam eis de necessariis, tam ad vitam

corporalem quam ad spiritualem, 3. Spectat Deinf- fctionem suorum amicorum & miseretur, 4. Promi- tit Deus in celo meliorem communicantibus tradi- tionem.

Sequebatur cum multisudo magna. Filii Dei perse- verantes in via salutis, Iesum sequuntur, peccatores sine filii dæmonis, mundum & amorem proprium, 2. Non servendum est propter mercedem ut turba de qua Evangelium, sed ex puro amore.

Unde ememus panes ut manducemus hi. Eleemosyna Deo gratissima, & ad celum confequendum quandoque necessaria, 1. Divina providentia medium juvandi invenit, dum humana deficit, 2. Deus tantam nostri provi- dentiam gerit, quantum mater partus uter fuit, 4. Ad- jutorio humano deficiente, major consolatio à Deo ex- spectatur.

Ducentorum denariorum panes non sufficiunt ei, Mundanis non sufficiunt bona quæ possident, sed plura experunt, & sitiunt.

Ut autem impleti sunt. Nulla mundi bona homini satietatem adferre possunt, præter Deum.

Dominica V. que est Passio.

Joannis 8. Dixit Iesus turbis. Narr.

I. *Quicunq; Deo est verba Dei audit.* Signum est pre- destinationis. Conciones libenter audire & ob- servare, vide *Prædicatio, Obedientia.*

II. *Si quis sermonem misum servabit mortem non vi- debit in aeternum.* Per observantiam mandatorum obtinetur vita aeterna, v. *Obedientia, Gloria aeterna.*

III. *Abraham mortuus est, & Prophete.* Nemo mortem evader, debemus igitur semper esse parati ut transeamus ad alteram vitam, v. *Mors, Item 4. No- vissima in Catech. c. 3.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Quis ex vobis arguet me de peccato Joannis 8. Arguitur peccator à Deo Creatore, & redemptore de malâ vita, 2. Ciprus clypeus contra obrectatores, in- nocentia vita, 3. Christo similis est, qui verè de peccato argui nequit, 4. Arma movenda contra peccatum, in- micum Christi & animæ nostræ, 5. Conscientia bona utenti nihil timendum.

Quis ex vobis arguet me de peccato? Interroget quis que conscientiam suam. De peccato, nihil adeo fugiendum quam peccatum, cum adeo sit amarum, ut unica ejus guttula, oceanum beatæ dulcedinis amaritudine sua inficiat.

Quis ex Deo est verba Dei audit. Ex Deo non sunt, qui voluntati ejus ac verbo resistunt.

Ego non quero gloriam meas &c. Deo cuncta no- stra relinquenda, qui melius illa ad bonum nostrum di- riget, cum innocentiam, id est, bonorum causam cordi habeat ut propriam.

Dominica VI. que est Palmarum.

Matthæi 21. Cum appropinquasset. Narr.

I. *Cœc Rex ihus venit tibi mansuetus.* Christi man- suetudo & humilitas Christianis imitanda, vide *Pasientia, Humilitas.*

II. *Straverunt vestimenta sua in via.* Hinc collige non tantum affectum internum, sed etiam sapientia externa pro Christo exienda esse, v. *Abnegatio, Amor Dei.*

III. *Benedictus qui venis in nomine Domini.* Benedi-

Etus & honorandus Deus in suis Sanctis & ministris, v.
Amor Dei, Honor parentum, Item cultus Sanctorum in
cont. part. 2. &c.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, Matth. 21. Felicissimus homo est ad quem Dominus Jesus accedit, infelicissimus vero a quo ille recedit, 2. Rex summus est, qui libi in regno cordis novit imperare.

Afinam alligatum. Peccatores & servi diaboli per animam figurari possunt.

Hosanna filio David, Non sunt fideles amici Jesu, qui cum in Sancta Eucaristia indignè recipiunt.

Benedictus qui venit in nomine Domini. Mundi favor in odium facile evanescit: nunc dicit Benedictus, post triduum Crucifige.

Dominica Resurrectionis.

Marc. 16. Maria Magdalena &c. Narratio.

I. Merunt aromata ut venientes ungerent Iesum. Aromata Christo gratissima sunt virtutes, quæ impediunt corporis & animæ nostra corruptionem, & Christi membra ungunt in suis pauperibus, vide Castitas, Amor Dei, Liberalitas in pauperes.

II. Nolite expavescere, Iesum queritis Nazarenum. Non debet timere qui serio Christum querit, v. Fides & Fiducia.

III. Surrexit non est hic. Per pœnitentiam oportet cum Christo resurgere ex sepulchro nostrorum peccatorum, vide Pœnitentia, Peccatum.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

VAlde manea una sabbathi veniunt, Marcus 16. Primus fructus resurrectionis fervor est pietatis, 2. Saluator ab infantia, diligenter & prompto animo querendus est.

Maria Magdalena, &c. Mulieres magis orationi, devotioni, virtuti, dedita sunt quam viri: qua de re vide à Lips. 1. Cor. 15. v. 3. Item 1. Timoth. 2. v. 9. Num. 35. v. 2. Magdalena lachrymastiititia feminans, latitudine lachrymas collegit. Juxta trium illud, post nubila Phœbus.

Hec dies quam fecit Dominus, Psal. 117. Post merorem sequitur latitudo: nam ut sol occidens rubicundè, se tenitatis est indicium, ita verus sol sanguine tinctus mortiens caula gloria & pacis fuit.

Quis revolvet nobis lapidem? Videntes lapidis impedimentum, non omittunt inquirere & prosequi intentum, docendo perseverantiam, & constantiam in bonis operibus & virtutibus necessariam; nam illæ virtutes, obices vitiorum fervore spiritus tollunt, aut facilitant. Quoties quis aliquod bonum opus aggreditur, plurima intercurrere solent impedimenta: at peccare volentibus omnia favent.

Viderunt lapidem revolutum. Quanto maiores vide, mus difficultates, tanto magis in Deo confidendum est.

Surrexit non est hic. Vere non resurrexit, qui affectus pravos non exiit, 2. Iesu è sepulchro surrexit, sed nobis è sepulchro peccatorum resurgentem est, 3. Signum resurrectionis nostra est, et renovatio vita.

Venit Iesu januis clavis & sterit in medio &c. Invisit Dominus amicos pacificè, inimicos metu percellens.

Dominica in Albis.

Joan. 20. Cum sero esset. Narr.

I. Pax vobis. Pax servanda cum Deo, cum proximo, cum nostra conscientia, v. Pax, Disciplina.

R. P. Arfdeck, Tom. III.

II. Quorum remisitatis peccata remittuntur eis. Quanta Sacerdotibus concessa potestas, v. Confessio peccatorum. Pœnitentia.

III. Beati qui non viderunt, & crediderunt. Quantum Dei donum vera fides, v. Fides, fiducia, Item in Catech. c. i. de fide.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Pax vobis, Iohannis 20. Pax quadruplex est, de qua vide fulius apud Alap ad Phil. 4. v. 7. & Coloss. 3. v. 15.

2. Non intrat pax Christi, ut requiecat, nisi ad pacificos, 3. Refugium & securitas pacis nostræ in vulneribus Salvatoris.

Notice timere. Ne in ullum incidiamus peccatum, optimum remedium est timere Deum non homines.

Ubi discipuli erant congregati. Ubi charitas & concordia, ibi Deus, juxta scripturam, ubi duo vel tres congregati sunt in nomine meo, ibi sum in medio eorum.

Venit Iesu & stetit in medio. Iesu mediator noster in medio est, omnibus æqualis.

Cum sero esset die illa & fores essent clausæ. Qui Deum recipere cupit, debet omnes fenestræ lenitum eludere, ne diabolus intret per fores apertos, 2. Non procrastinanda est vita nostra emendatio, ne fieri nos paniteat, quando fores sunt clausæ.

Ostendit ei manus & latu. Retinuit Salvator noster illas thecas medicinales, ut nos saneret, 2. Frustra lingua promittit, nisi cor, manus & opera conspirent.

Dominica II. post Pascha.

Joannis 10. Ego sum Pastor bonus. Narratio.

I. Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis, v. Zelus, gloria Dei, Fortitudo.

II. Ego sum Pastor bonus & cognosco oves meas, v. Christus, Dei benignitas erga suos fidèles: applicando illi officia boni Pastoris.

III. Fiet unus ovile & unus Pastor, v. Concordia, Pax, Item Ecclesia unitas, Controv. part. i. cap. 3.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Ego sum Pastor bonus. Sanctus Paulus insigne exemplar Pontificum, Prælatorum, & Pastorum: vide A Lapide, 2. Cor. 4. v. 1. de corum munere &c. 2. Pastor (idem dici potest de Patribus & Matribus familiæ) pænit tripliciter, vide Alapide in Epistolas canonicas pag. 313.

Ponit animam pro ovibus suis. An & quando vita pro proximo exponenda sit, vide ibidem pag. 477 2. Vita nostra impendenda est ci, qui suam nobis impedit.

Cognosco oves meas &c. Tota nostra amicitia cum Iesu, dependet à cognitione nostra de ipso, 2. Oves Christi cognoscuntur, ex pia vita, virtutibus, & signo sanctæ Crucis.

Et cognoscunt me mee. Oves Christi sunt, qui cognitioni sui student, uti Augustinus ait, Domine Iesu, non verim me, noverim te.

Et vocem meam audient. Oves Christi verbum Delubenter audiunt, & correctiones, & mandatorum ejus observantes.

Dominica III. post Pascha.

Joan. 16. Modicum &c. Narr.

I. Terum modicum & videbitis me. Totum tempus & bonum hujus vitæ modicum censi debet, v. Mors, Gloria aeterna.

I

II. Pla

II. Plorabis & siebitis vos mundus autem gaudebit,
vide Tribulatio, tematio, patientia, servorum Dei.
III. Sed tristitia vestra vertetur in gaudium, vide
Consolatio divina, Gloria eterna, Beatisudo.

Conceptus alii de eodem Evang.

Modicum & jam non videbitis me &c. Joannis 16.
Sua passio Christo visa est modica, ob magnitudinem dilectionis, 2. Modicum vita tempus malis
conceditur, ne pejores fiant, 3. Modicum vita tempus
& gratia à quo pender aeternitas, 4. Apud Deum omnia
tempora sunt modica: vide A Lapide ad Hebreos 10.
v.37. n.275.

Tristitia vestra vertetur in gaudium. Non est verum gaudium, nisi quod secura mens parit, 2. Quomo-
do differant tristitia seculi & tristitia qua secundum
Deum est: vide A Lapide, 2. Corinth. 7. v.9. 3. Fructus
tristitiae ibidem num. 136. 4. Consolations divina semper
sunt majores tribulationibus, 2. Corinth. 1. v.5.
5. Differentia gaudii Sanctorum & mundanorum, vide
A Lapide 2. Corinth. 6. v.10. 6. Affl. etio & tribula-
tio, quomodo hominem probent, vide A Lapide in
Apocalypsim pag. 217. 7. Gaudium mundi, quam ci-
to transeat idem pag. 452, in Epistolas canonicas, 8. Læ-
titia spiritualis est quidam pregaustus cœli, ibidem pag.
210. & pag. 232.

Plorabis & siebitis vos. Cur Deus amicos suos se-
pe durius probet, quam impios, 2. Præstat hoc tempo-
rali inferno torqueri, quam cœlum amittere.

Iherum video vos & gaudebit &c. Deus suos subin-
de deserit, ut solatio majori compenset.

Dominica IV. post Pascha.

Joann. 16. Vade ad Deum, Narr.

I. Cum veneris Paraclitus arguet mundum de pec-
ato, & de iustitia, & de judicio, vide Peccatum,
Injustitia divina, Iudicium iniquum, rectum.

II. Paraclitus Spiritus docet vos emmē verita-
tem. Veritas & fides est à Spiritu Sancto, mendacium &
hypocrisia à spiritu maligno, v. Fides, mendacium,
hypocrisia.

III. Non enim loquetur à semetipso, Hæretici quia
loquuntur à semetipis, non à Deo, sunt mendaces &
fallaces, v. Mendacium, fallacia, Item vera Ecclesia
Contr. p.1.c.3.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Vado ad eum qui misit me & nemo ex vobis &c.
Joannis 16. Deus velut sol, induratos deserit, 2.
Non est perniciosior & tristior separatio, quam Dei ab
hominibus, 3. Quisque sibi finem suum, ac vite sua
medi præfigere debet, 4. Mundus carcer est, quo capi-
tivi innocentes & rei tenentur.

Nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Ex hac vita
descendi, quantum referat scire terminum, quo ituri
sumus.

Cum veneris spiritus veritatis. Mendacium homini
Christianio perniciissimum, quia multorum malo-
rum origo, 2. Spiritus veritatis detegit mundi falsitatem.

Arguet mundum de peccato. Unicum peccatum suffi-
cit de quo arguamur & damnemur, 2. Mundus in mali-
gno (id est, malo igne) positus est, etenim sub diabolo
sua malignitate, vide fulvis A Lapide in Epist. Can. pag.
514. 3. Peccati peccata & fructus A Lapide in Apoc. pag.
236. 4. Conscientiam assidue examinandam esse, ibid.
pag. 305.

Dominica V. post Pascha.

Joann. 16. Amen dico vobis, Narr.

I. Siquid petieritis Patrem in nomine meo dabit vobis,
Quanta est vis orationis, v. Oratio.

II. Ipse enim Pater vos amat, quia vos me amatis,
v. Amor Dei, & Benignitas.

III. Et credidistis, quia à Deo exivisti: Fides vera in
Christum quanti momenti, v. Fides, & in Catech. ca.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Exix à Patre & veni in mundum, Joannis 16. Gra-
tias debemus Iesu ductori & protectori nostro.

Petite & accipietis. Dum spiritualia prius peccatum
non negat Deus temporalia, 2. Deus ab amicis rogari
cupit, licet pronus sit ad largiendum, 3. Preces amicorum
armatae, Deum etiam quasi invitum cogunt, 4. Debet
mens & lingua conspirare ad impetrandum, 5. Efficacissima
petitio apud Deum est eleemosyna largitio,
6. Quenan conditions in oratione requirit, vide
A Lapide Ephes. 6. v.18. 7. Ab oratione omnis no-
stra actio inchoanda, 1. Timoth. 2. v.1. de loco ora-
tionis ibidem, v. 8. Primum Apostolicorum virorum
minus est oratio, idem in alia Apost. pag. 113.

Vigaudium vestrum sit plenum. Conscientia bo-
ne quantum sit gaudium, vide A Lapide pag. 332. Pro-
pender Deus ad dandum, idem in Epist. canonica pag.
30. 31. & sequentibus.

Uisque modo non petit nisi quidquam &c. Frustra pe-
cator petit in nomine Christi mediatoris, nisi se emen-
dere velit.

Amen dico vobis, quidquid petieritis Patrem &c.
Non petitur in nomine Salvatoris, quidquid est contra
rationem salutis, ita August. 2. Obstringit se Christus
promittendo, ut jure debiti exigamus.

Ascensio Christi.

Marci 16. Recumbentibus undecim &c. Narr.

I. Xprobravit incredulitatem eorum & duritiam
cordis. Quantum malum duritia cordis in cre-
dendo, & dolendo de peccatis, v. Duritia cordis, Pe-
nitentia.

II. Qui crediderit, & baptizatus fuerit salu-
erit. Quantum Dei donum est Baptismus, v. Baptismus,
Item Catech. c.4.

III. Quanta Dei gratia est vera Fides, v. Fides, Con-
stantia, Perseverantia.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Videntibus illis elevatus est, Acto. 1. Elevandum
cor ad cœlum, aliis pictatis & misericordiæ, 2. Af-
fectus terreni non sinunt nos à terra elevari, 3. Spes
ascensionis nostræ unicum solamen in hoc exilio, 4.
Elevari ad cœlum debemus velut animantia, terra
affixa.

Sicut aquila provocans ad volandum, Dentor. 31.
Viam cœli facilitavit nobis Dominus Iesus velut a-
quila.

Viri Galilei quid statim aspicientes in cœlum, 1. Ince-
lum oculos defigere identem oportet, vide A Lapide
in Acta pag. 146. 2. Frustra cœlum aspicimus nisi con-
seruit ascendere, 3. Typus egregius ascensionis Christi
est chrysolithus, vide A Lapide in Apocalip. pag. 116.
Ascensionis, ejus forma & modus in Acta pag. 46. 8c.
plura invenies apud eundem de ascensione Domini
in cœlo ad Ephes. 4. v.8. & 10. 6. Ascendit Christus in
cœlum

exulum ut nobis viam & locum prepararet, ad Hebreos 7.
v. 10. 7. De ascensione spirituali in celum, idem Coloss.
3. v. 1. n. 2. 8. Ante Christi ascensionem nullus celum
intravit, ibid. v. 13. n. 120.

Sedet à dextris Dei. Ut ibi dexteram Dei vindicati-
vam retineat, ne nos puniat.

Dominica post Ascensionem.

Joann. 15. Cum venerit, Narr.

Cum venerit Paracletus, Paracletus idem est quod
consolator, Spiritus enim sanctus consolatur ho-
mines in tribulatione, & operibus bonis, v. *Consolatio
divina.*

Ille testimonium perhibebit de me & vos testimon-
nium perhibebitis Per fidem, spem, amorem, de Chri-
sto testimonium perhibemus quod est ei gratissimum,
vide *Fides, Spes, Amor Dei.*

III. Hoc facient vobis quia non noverunt Patrem
neque me: Heretici, & peccatum excusat homines, ut
non videant quantum injuriam faciant Deo perseguendo
innocentes, v. *Persecutio, Peccatum, Inimicitia.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Ut non scandalizemini, Joann. 1. Scandalum quid
sit & quotuplex vide A Lapide Rom. 4. v. 13. 2. Scan-
dalizantes proximum, quomodo in Christum peccant,
idem 1. Corinth. 8. v. 12.

Vos testimonium perhibebitis de me: Catholicorum im-
probitas, scandalo est, genibus, hereticis &c. 2. Do-
ctrinam Christi profiteri nos oportet probitate viræ,
3. Cur mundus oderit viros sanctos, Vide A Lapide in
Epistolas canonicas: pag. 474. Tribulatione sumnum
bonum acquiritur, vide A Lapide ibidem pag. 13. 4. Crux
via ad celum, pag. 252. 5. Christiani ducem suum per
aspera sequantur, ibidem pag. 331.

Venit hora ut omnis qui interficerit vos &c. Utitur Deus
malitia improborum, ad probationem justorum. 2. Non
excusat malos, quod Deus eorum malitiæ utatur in
bonum.

Dominica Pentecostes.

Joann. 14. Si quis diligit, Narr.

Squis diligit me Sermonem meum servabit, & pater
meus diligerent eum. Quantum bonum diligere
Deum, & quomodo diligendus, v. *Amor Dei.* Et in Ca-
tech. cap. 3. de Charitate.

II. Qui non diligit me Sermones meos non servat,
Quantum malum non diligere Deum ejus præcepta
volando, v. *Obedientia.* Item *peccata in specie.*

III. Paxem relinquo vobis. Testamentum ultimum
quod Christus hominibus in terris reliquit, est pax cum
Deo, & proximo, vide *Pax, Concordia.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Aparuerunt illis diversitate lingue, Alterum 2. Ignis
divinus illuminat intellectum & accendit voluntatem, 2. Proprietates ignis Spiritui Sancto applicari
possunt.

Cum completerentur dies Pentecostes, erant omnes, &c.
Separatio à mundo, locum parit ingressui Spiritus
Sancti.

Venit Princeps hujus mundi, & in me non habet
quidquam. Munienda arx Cordis nostri, gratia Spiritus
Sancti contra adversarios.

Repleti sunt omnes Spiritu Sancto & coperunt logia.

R. P. Ardeck, Tom. III.

Operatio & inhabitatio Spiritus Sancti, lingua &
sermone proditur.

Qui Spiritu Dei aguntur, his sunt filii Dei. Spiritus
Sanctus rex & triumphator est cordis filiorum Dei.

Si diligenteris me gauderetis utique. Christus ab Apo-
stolis amore concupiscientia amabatur, quia societas
eius gaudebat, sed amorem amicitia exigebat Chri-
stus, ut nos ab amicis nostris.

Ut cognoscat mundus, quia diligo patrem. Amans
cupit amorem suum palam facere, ut omnes cognos-
cant.

*Ad eum veniemus & mansionem apud eum facie-
mus.* Per Spiritum Sanctum sunt iusti heredes & do-
mestici Dei Patris, & cohæredes filii Dei, 2. Spiritus
Sancti inhabitatio, nos honorare & donis replet, 3. Ani-
ma cum Deo unienda, vide Alapide 1. ad Corinth. 6. v.
17. & seqq. 4. Spiritus Sanctus 4. modis est in nobis,
idem ad Romanos 11. v. 36. num. 76. 5. Secundum Spi-
ritum Christiani debent vivere, idem ad Romanos 8. v.
13. 6. Sancti Spiritus sigillum in anima est sanctitas,
ad Ephes. 1. v. 13. num. 34. 7. Quodnam in nobis sit te-
stimoniū Spiritus Sancti? Rom. 8. vers. 16. num. 130.
8. Quatuor efficacia testimonia quod quis habeat Spi-
ritum Sanctum in se, ibidem n. 134. & seqq.

Dominica SS. Trinitatis.

Matth. 28. Data est mihi &c. Narr.

I. *E*untes docete omnes gentes baptizantes eos in no-
mine Patris, & Filiī, & Spiritus Sancti. Quan-
ta sunt dona que percipimus à SS. Trinitate per Ba-
ptismum, & vocationem ad fidem &c. v. *Baptismus,*
Item in Catech. exemplac. 4. de Sacram. Baptismi.

II. Docentes eos servare omnia quaecumque manda-
vi vobis. Non sufficit Baptismus & Fides sine bonis o-
peribus, & observatione mandatorum Dei, v. *Obedien-
tia.* Item in Controv. tract. 2. c. 2. Item in Catech. cap. 3.
Præcepta decalogi.

III. Ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad con-
summationem faculi. Quantum bonum Christum sem-
per habere præsentem, per potentiam divinitatis, omni-
loco, per præsentiam humanitatis in sacra Eucharistia,
vide *Christus, V. Eucharistia,* Item in Catech. cap. 4. de
Sacramento Eucharistia.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Doceite omnes gentes baptizantes &c. Matth. 28.
In Baptismo signatur cruce in nomine sanctissi-
mae Trinitatis, ut juvet crucem portare, 2. Anima ba-
ptizata templum Sanctissimæ Trinitatis est, 3. Egemus
potentia Dei patris, sapientia Filii & justificatione Spi-
ritus Sancti.

Euntes docete omnes gentes. Cura salutis nostræ
commissa est a Christo soli Ecclesiæ catholicae, 2. Ne-
cessarij instruendi fideles cognitione Sanctissimæ Trias-
dos.

Baptizantes eos, Baptismi vis, vide A Lap. in Te-
tum 3. vers. 4. & 5. Et ad Galat. 3. v. 27. num. 88. 4. Ba-
ptizatis quare deitur vestis candida, 1. Corinth. 1. v. 7. &
1. Corinth. 5. v. 7. n. 67. 5. De ceremoniis Baptismi, tit.
v. 4. & 5. 6. Immersione in aqua Christo figuramur Rom.
6. v. 5. n. 10. 7. Baptizati quare ungantur oleo? 1. Cor. 9.
v. 25. n. 80. 8. In Baptismo quomodo quasi iterum cre-
mur, Ephes. 2. v. 10. n. 60. 9. Aqua Baptismi est aqua pur-
gans & emundans, Hebr. 10. v. 22. n. 23. 10. Baptismusite-
rari non potest Hebr. 6. v. 6. n. 266. 11.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Crux ad initium operum nostrorum formanda est, vide A Lapide Philipp. 3. v. 18. num. 42. 2. De Sanctissima Trinitate, Rom. 8. v. 32. n. 222. item Rom. 11. v. 33. item 1. Cor. 12. v. 6. item 2. Cor. 13. v. 13. item ad Rom. 11. v. 36. 3. Eam ex creaturis Philosophi cognoscere non potuerunt, ad Rom. 1. v. 19.

*Festum Venerabilis Sacramenti.**Joan. 6. v. 48. Caro meo: Narr.*

I. *Caro mea verè est cibus. In institutione Eucharistie Deus fecit memoriam mirabilium suorum, vide Eucharistia: Item in Catech. c. 4. Sacram. Eucharistie: Item in Controv. tract. 2. pag. &c. De Eucharistie Sacram. contra hereticos.*

II. *Non sicut manducaverunt Patres vestri manna & mortui sunt. Quomodo virtus Eucharistie variis figuris in Scriptura adumbratur, ibid.*

III. *Quis manducat hunc panem vivet in eternum. Quanta præmia dentur illis qui ad Communione dignè accedunt, quanta pena si indignè, ibid. & infra in Diuini & libris fine.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Caro mea verè est cibus. Iohannis 6. Quanta reverentia ad hoc Sacramentum accedendum in quo Jesus se naturæ nostræ accommodavit per eum & potum.

Qui manducat hunc panem &c. Dispar effectus & fructus communicantium ex eodem cibo.

Vincenti, dabo edere de ligno via. Apocal. 2. Hic cibus antidotum contra venenum serpens tribuens immortalitatem.

Si dederit homo omnem substantiam, Cantic. 8. Infinites plus accepimus à Domino, quam reddere possumus: prospexit divina providentia homini non minus de cibo animæ, quam corporis, imo dedit omne quod poterat dare: quando suum corpus & sanguinem nobis testamento donavit.

Notas facies in populo ad inventiones ejus &c. Isaia 12. Invenit divina Sapientia modum veniendi ad nos & manendi in celo per Euchar.

Et verbum Caro factum est & habitavit in nobis, Iohannis 1. Solo verbo è pane carnem suam fecit, ut habaret in nobis.

Cum dilexisset suos, in finem dilexit eos, Iohannis 13. Excessus dilectionis Jesu in S. Eucharistia usque ad finem potentia fuit, 2. Excedit Venerabile Sacramentum, omnem mensuram altitudinis, & latitudinis scilicet ad omnes homines, cuiusvis conditionis se extendet, longitudinis usque ad finem mundi sine fine dilectionis, profunditatis, humilians se sub vili specie panis.

Memoriam fecit mirabilium suorum &c. Cupit Dominus memoriam sui servari apud nos per venerabile Sacramentum.

*Dominica II. post Pentecosten.**Lucæ 14. Homo quidam fecit canam, Narr.*

I. *Et caperunt omnes simul excusare. Magna ingratiudo est, Deum per gratiam & prædicatores suos ad cenam vitæ aeternæ invitantem non sequi, vide Ingratiudo, Exhortatio.*

II. *Primus duxi ei, villam emi &c. Multi excludentur à convivio regni coelestis per cupiditatem &*

avaritiam, v. Avaritia, item in Catech. c. 5. de peccato capitali Avaritia.

III. *Alius dixit, uxorem duxi non possum venire. Multos etiam celo excludit luxuria, vide Luxuria, Item in Catech. cap. 5. de peccato capitali Luxuria.*

Conceptus alii de eodem Evang.

Homo quidam fecit canam magnam, Luca 14. Sal. 1. Tator noster neminem excusat à Communione, sed omnes invitat.

Et vocavit multis. Quidquid nocturni gula primi parentis nobis attulit, id canæ Eucharistica restauratur.

Misi servum suum dicere invitatis, quia jam parata &c. Ad salutem nostram, cuncta paravit Dominus, tantum deest voluntas nostra.

Ut venirent, non singulis cenam mittit, sed omnes ad illam convocat quia vult nos quoque cooperari, & venire, & querere.

Caperunt omnes simul se excusare. Nulla in negotio salutis excusat apud Deum acceptatur, nam cuncta videt & cognoscit, etiam intima cordis nostri, quia Dominus est scrutator cordium juxta illud Scripturæ sacræ, ego Dominus Scrutans corda & renes. 2. Plerique stulte preferunt lauitias temporales aeternis, 3. Metus & respectus humanus neminem excusat posse, quo minus hanc Sanctissimam cenam frequentant.

Villam emi & necesse habeo videre illam. Ement ille villam & non viderat, enstultitiam hominum qui aliquid emunt absque eoque videant & rem cognoscant. Hic enarrari possunt incommoda & mala quæ ex inconsideratione nascuntur, 2. Per emptorem vilæ intelligi potest superbus, 3. Christus est speculum humilitatis, A Lapide in Epist. ad Philip. 2. v. 4. 4. Humilitatis motiva idem Ephef. 4. v. 2. 5. Christiana humilitate, ad Philip. v. 14. 6. Stimulus ad retundendam superbiæ, ad Romanos 3. v. 33. n. 170.

Inga boum emi quinque. Peccator suavissimum Christi Salvatoris nostri jugum ferre recusat, & gravissimum difficultissimumque dæmonis jugum portare cogitur. 2. Per emptorem boum avarus potest intelligi, Avaritiae detestatio A Lapide ad Ephef. 4. v. 19. n. 151. Et Ephef. 5. v. 5. 4. Divitiarum appetitus quo secum incommoda afferat, 1. Timoth. 6. vers. 9. & 10.

Uxorem duxi & ideo non possum venire. Matrimonium neque nullus vitæ status excusat à servitio Dei, 2. Consortia diversi sexus omnino vitanda, nam mulieris affectus virum omnino attrahit, & maxima mala inde nascuntur, 3. Mulierem tangere quam periculosa A Lapide 1. Corinb. 7. v. 1. & seqq. 4. Carnisum hominum descripicio, 2. Corinb. 10. v. 2. n. 183. 5. Quoniam sint arma carnalia ibidem 24. 6. Ex oppolitopofet hic agi de virginitate, ejusque laude, & commodis A Lapide 1. Corinb. 7. v. 34. & seqq.

Pauperes & debiles, cacos & claudos. Omnes affliti promissionem celestem habent.

Compelle intrare. Tribulationes & pauperes stimuli sunt, nos ad paradisum cælestem directè incitantes.

Nemo virorum illorum &c. Ingens malum est haecæna privari, & contra, 2. Bona conscientia juge vivium, & mala conscientia ferociissimum tormentum.

Dominica

Pars II. Apparatus ad Conc. per Annum.

69

Dominica III. post Pentecosten.

Luc. 25. Erant appropinquantes. Narratio.

I. **Q**ui bic peccatores recipit. Quanta Dei benignitas qui paratus est omnes peccatores per paenitentiam in gratiam recipere, v. Benignitas Dei, Paenitens. Item in Catech. cap. 4. de Sacram. Panit.

II. Gaudium erit in celo super uno peccatore paenitentiam agente. Quantum placeat Deo seria paenitentia, ibidem.

III. Item pax conscientiae ex paenitentia & confessione peccatorum, ibid. & V. Confessio. Item Status gratiae in fine Part. 2.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Erant autem appropinquantes ad Iesum, Luca 15. Peccatores paenitentes Deo gratissimi sunt. 2. Mundipravitas a Deo homines avertit, quos ejus bonitas ad se attraxit. 3. Nemo tantus Dic inimicus & reus est, quin habeat spem veniam. 4. Gratissimum Domino Iesu opus est; peccatorum misericordia. 5. Summa est Dei erga peccatores clementia. Vide a Lapide in Epistolam 1. ad Timor. 1. v. 12. n. 33. Peccatores tantum ad Christum accedere nituntur, quantum peccando ab eo recesserunt Alapide Phil. 3. v. 12. n. 22.

Murmurabant Pharizai. Detractores & murmuratores ut pestis fugiendi. 2. Quantum malum sit detractione & murmuratio. sup. in App. v. Detractione, 3. Non definit Dominus bene operari propter obloquia & murmuraciones prævisas, ideo respectus humanus contemnendus est. 4. Conversionem peccatorum impedientes, ut Pharizai. Christum denuo crucifigunt.

Hic peccatores recipit. Sufurtones Deo & hominibus odibiles sunt, malum seminant, ut invidiam aliis concident.

Gaudium est in celo super uno peccatore. In nostra manu est exhibere latum aut triste spectaculum in celo. 2. Quantum angelii & Deus latentur propter bonum nostrum.

Congratulamini mihi, quia inveni ovem &c. Non parcit Jesus labori ut errantes peccatores ad se reducat.

Dominica IV. post Pentecosten.

Luc 25. Cum turba irruerent. Narratio.

I. **T**otæ nocte laborantes nihil cepimus. Superbi, avari, luxuriosi, qui tota nocte, id est, tota vita laborant pro honore, opibus, voluptate, nullum laboris premium a Deo percipiunt, v. Superbia, avaritia, luxuria. Item in Catech. cap. 3. & 5.

II. Existe me quia homo peccator sum. Peccatores omnia mala comprehendunt, quia deferit illum Christus, v. Peccatum.

III. Relictis rebus secuti sunt eum: Bona hujus mundi sunt retia quibus anima capit, & ideo pro Christo abneganda, v. Abnegatio, Fallacia mundi.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

A scendens Iesus in unam navem Luca 5. Agit hic poterit de Ecclesia, ejusque certitudine, qua vetores suos ducit ad portum salutis; quomodo eam Deus gubernet, per medios & horribiles hujus mundi fluctus. 2. Ecclesiam nunquam defecisse supra Tom. 1. in Controversia. Item navis est fides, anchora spes, velum, & vexillum, charitas.

Cum turba irruerent. Funibus charitatis Salvator cunctos ad se trahit.

Per totam noctem laborantes &c. In nocte peccati labor inutilis & frustrans est, secus in die gratia. 2. Disparitas magna est inter servos Dei & mundi hujus laborantes, 3. Plures capiuntur rebus diaboli quam Christi.

Duc in altum & laxate retia &c. Enitendum unicuique nostrum est, ut ad altiorem vita perfectionem sive virtutis gradum perveniat, 2. Nemo, nisi propriæ suæ culpæ numero electorum excludetur.

In verbo tuo laxabo rete. Cooperatio Dei & hominis ad salutem necessaria est, 2. Quam præclara & Deo grata prompta obedientia est, 3. Omnia nostra opera ad obsequium Dei referenda sunt, A Lapide Rom. 14. v. 8. 4. Deo fidendum etiam in rebus desperatissimis, A Lapide Hebr. 11. v. 17. 5. Homo ex se nihil potest, in Deo omnia.1. Cor. 4. v. 8.

Rumpebatur rete. Peccatum discordia, lassonia fraternalis charitatis, & schismatis, quantum malum sit, vide A Lapide Ephes. 4. v. 3. item Hebr. 10. v. 26.

Faciam vos fieri pescatores hominum. Sicuti pescatori multa toleranda, àventis, mari, frigore, astu &c. ita & iis qui volunt animas capere multum patientiae opus est, vide A Lapide in Dominicam 2. post Pascha.

Relictis rebus secuti sunt eum. Omnia sunt condemnata, ut ipsum Salvatorem nostrum lacremur & sequamur.

Dominica V. post Pentecosten.

Math. 5. Amen dico vobis. Narr.

I. **O**mnis qui irascitur fratri suo reus erit iudicio. Quamrigide Deus a nobis requirit amorem erga proximum, v. Amor proximi: Item in Catech. c. 3. Charitas proximi.

II. Qui autem dixerit > fatue, reus eris gehennæ ignis. Quantam pœnam meretur inimicitia, & contumelia contra proximum, V. supra in Appar. Inimicia, invidia.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Nisi abundaverit iustitia vestra &c. Math. 5. Justitia Christiana abundare debet, non solum interna, sed etiam externa virtute. 2. Non est vera justitia, que non ponderat culpas graves. 3. Deus veræ virtutis & justitiae estimatur est. 4. Victoria sui, humana prudentia & justitia nutrix est. 5. Plura ab iis exigitur, quibus plura & majora data sunt, aut qui pluram scient.

Plusquam Scribarum & Pharizerorum. In operibus bonis, non laus, non propria gloria, sed Dei quærenda est. Externa etiam operatio non sufficit, sed interna intentio requiritur. 3. Agi hic posset contra stolidam hæreticorum confidentiam, qui sufficere ajunt solam fidem ad salutem, de qua hic Tom. 1.

Non occides: Peccatum homicidii gravissimum est, cuius malitia non solum actu externo fit, sed etiam sola mente fieri posset.

Omnis qui irascitur fratri suo reus erit &c. Odii fomitem extingues faciliter, sapius cohibendo iram. 2. Quantum damnum ira homini afferat, Vide supra in Appar. V. Iracundia.

Quomodo iram cohibebis & domabis, vide Alapide in Epist. ad Ephes. 4. n. 26. Item quomodo ira alienæ cedendum: Rom. 12. v. 9. Item ultionem non esse quærendam ibidem.

Six

Pars II. Apparatus ad Conc. per Annum.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Attendite a falsis Prophetis Matth. 7. Homo ci-
tatis impostorum infideli egredivino auxilio: 2. Vi-
tandi heretici ut pestis Alapide 2. Timothei, 2. v. 16. 3.
Haretici quomodo verbum Dei truncant & adulerant
vide in Iuris Tom. 1. pag. 88. 4. Eorum vaniloquemia
2. Timothei, 2. & 3. 5. Eorum Hypocrisis ibidem v. 5. 6.
Eorum perversa conscientia 1. Timothei, 4. v. 2. 7. Quo-
dum cum iis sit agendum ad Titium 3. v. 11. 8. Sunt si-
miles Iudei, ibidem n. 11. 9. Sunt temper superbit,
Timoth. 6. v. 1. n. 88. Alapide, aliquie Interpretes,
ibidem.

Intrinsecus autem sunt lupi rapaces: Sunt tales qui
exterior se sanctos simulant, & interior odio, furoreque
excludunt.

Ex fructibus eorum cognoscetis eos: Opera extensa
Testimonium dant interni hominis.

Non potest arbor bona malos fructus facere: Ex-
tradicte bona voluntatis, nihil mali uascitur, dum talis
manet.

In ignem mittetur: Ignis infernalis, quam diutu-
nus, vorax, horribilis &c. Vide in Appar. Inferni.

Dominica VI. post Pentecosten.

Luc. 16. Homo quidam erat dives Narratio.

I. Redde rationem vilificationis tuae: Reddenda est
Ratio operum nostrorum in hac vita per Confes-
tionem, ne anobis in morte severius exigatur, V. Con-
fessio, Mors, Item in Catech. cap. 4. Confessio, & cap. 4.
novissima.

II. Facie vobis amicos de mammona iniquitatu-
Redimenda peccata per elemosynas, V. Liberatio.
Item in Catech. cap. 5. opera misericordia.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Homo quidam erat Dives: Divitiae celestis Patris
his perituriis preferenda sunt.

Ei habebat villicum: Nos omnes in hac vita villici
Dei sumus.

Difflamatuerat: Cavenda Testimonia falsa sunt, seu
accusaciones. 2. Amor proprius in se prodigus, in alios
durus acculacitor.

Quasi dissipasset bona: Adjungit quasi, quia nullus
Deus suis bonis & Dominio privare potest: 2. Etiam
bona fama cura habenda est, Alapide 2. Cor. 3. v. 45.

Quid hoc audio de te? Deus ad vindicandum tardus
in hac vita est: 2. Abulus divinae bonitatis rigorem ju-
sticie provocat.

Redde rationem vilificationis tuae: Quam horren-
dum sit futurum judicium post hanc vitam: 2. Me-
moriam judicii ictus semper praeculis habendam esse,
cum valde ad salutem nostram operandam, condu-
cat: Vide Alapide Rom. 14. versu 10. 3. Diem judi-
cii instare, Alapide Philip. 4. versu 6. 4. In iudicio isto
quisque suum onus portabit, idem Galat. 6. versu 5.
5. Quisque habet librum computum & rationum
cum Deo, Philip. 4. versu 15. 6. Liber vix quid-
sit, & quomodo in eo scribamur, Philip. 2. versu 2.
7. Dilatio reddenda rationis usque ad finem vix no-
strae, incurios haud facere debet: 8. Cura carnis, &
neglectus anima, terribile reddit tribunal Dei: 9.
Deus exacte, & usque ad ultimum obulum requirebit
altera vita: 10. Reddenda erit ratio de vita nostra in-
tegra, cui plus impenderimus, an sensuilitatibus &
vanitatibus, an vero in seruendo Deo & pauperibus:
11. Per-

*Si offers munus tuum ad altare. Nullum sacrificium
uni Deo gratum est, quod non sale amoris fraterni
conditum est.*

*Relinque munus tuum ante altare, & vade prius re-
conciliari. Nullus Deo gratus esse potest qui discors
est cum proximo suo.*

Dominica VI. post Pentecosten.

Marc. 8. Cum turbam multa. Narratio.

I. *Isereor super turbam, quia ecce iam triduo su-
stinent me.* Sit tam benignus est Christus erga
eos, qui tantum triduo illum secuti sunt, qualis erit il-
lis, qui tota vita mundum abnegantes illum sequuntur,
v. Benignitas Dei, abnegatio mundi, Item in Catech.
cap. 8. consulta Evangelica.

II. *Quot panes habetis: qui dixerunt, septem.* Se-
ptem panes mystice designant septem Sacraenta, qui-
bus populus Christianus robatur & alitur in vitam
eternam, V. *Sacraenta in particulari:* Item in Ca-
tech. cap. 4.

III. *Et praecepit turba discumbero:* Christi exem-
plo exercendo liberalitas erga egenos & esurientes, V.
Liberalitas: Item in Catech. cap. 5. Opera 7. miseri-
cordia.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Miserereor super turbam. Marc. 8. Deinde nos Mi-
sericordia, vide Alapide ad Rom. 12. v. 1. & 2.
Cor. 1. v. 3. Item Hebreos 2. v. 18. 2. Non potest
misericors Dominus suorum indigentiam oblivisci. 3.
In Deserto tribulationis veri Dei sequaces cognoscun-
tur.

Jam triduo sustinent me. De perseverantia in vir-
tute, vide Alapide Philip. 1 v. 6. Item Hebra. 4. v. 3.
2. Dei liberalitas in suis effusa prævenit indigentiam eo-
rum. 3. Plus sollicitus Deus pro corporis nostri inopia,
quam nos pro spirituali nostra. 4. Amanti longum
tempus exiguum videtur, unde huic turba non videba-
tur longum jejuniū. 5. Agi etiam hic potest de Pro-
videntia Dei non solum erga hunc populum, sed erga
omnes creature, quas mirè pascit, gubernat, &c.

Si dimisero eos jejunos in domum suam, deficient.
Deus non durus est, ut homines, sed compatitur servi,
infirmis & deficientibus.

Dabat Iesus discipulis suis, ut apponenter turba. Of-
ficium patris familias est, non permittere ut pueri, aut
servi patientur vel affligantur, dum potest mederi, vel
avertere.

Sustulerunt quod supererat de fragmentis. Eleemo-
syna de bonis superfluis quantum curanda.

Dominica VII. post Pentecosten.

Math. 7. Attende a falsis. Narratio.

I. *Attende a falsis Prophetis, qui veniunt ad voi
in vestimentis ovium:* Cavendum ab hypo-
critis & simulatione, qualis est hereticorum, V. Hypo-
crita, Astarta, Adulatio.

II. *Omnis arbor, que non facit fructum bonum ex-
cidetur, V. Injustitia divina, mors, infernus.*

III. *Non omnis qui dicit mihi Domine Domine in-
trabit in regnum caelorum:* Non sufficit fides sine bonis
operibus, & obedientia mandatorum, V. Controv.
Tract. 2. cap. 2. Item in Apparatu, V. Fides, Obedien-
tia.

n. Permutat Deus munia & status ad cohబados homines.

Ait villicus intra se: Hic agi posset de examine conscientia, quam bona sit praxis quotidie se examinare vesperante cubitum, & quam utilitatem afferat.

Dominus auferit à me vilificationem: Non conquerendum est, dum Deus auferit bona temporalia, uxorem, maritum, filiolum, charissimum, patrem vel matrem &c. qui Dominus omnium illorum est.

Facite vobis amicos de mamonam iniquitatis. Opera misericordiae, patrocinium parant apud judicem.

Quantum debes? Examinando conscientiam nostram facile videre poterimus, quanti sumus Deo debitores.

Fili hujs seculi prudentiores filii lucis: Sapientia hujs mundi ita est, vide Alapide i. Cor. I. v. 20. Item i. Cor. 3. v. 18. & 19. 2. De prudentia carnis & spiritus idem Rom. 8. v. 6.

Dominica IX. post Pentecosten.

Luc. 19. Cum appropinquaret. Narratio.

I. Videns civitatem slevit super eam: Anima peccatrix recte comparatur Hierosolymae brevi destruenda, talem animam Christus luget, quia illa seipsum non deflet lacrimis penitentia, Vide Peccatum, Punitio; etiam in Catech., cap. 4.

II. Scriptum est, quia dominus mea dominus orationis est. In Templo non fabulis, sed soli orationi vacandum est, V. Oratio: Ecclesia item in Catech. cap. 2. de Ora, Dominica, &c.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Videns civitatem slevit super illam: Quomodo Dei amor in hominem & indignatio in peccatum simul confligunt: 2. Quantu momenti sint justorum lacrymae etiam peccatorum apud Deum si ex contrito corde promanent: 3. Non minus gaudium Deo iusti parunt, quam impiu dolorem: 4. Tam invictus est Deus ad punitionem, quam inimicus ad vindictam pronus: 5. Flevit Iesus præfias Ecclesia suæ afflictiones & damna: 6. Causa propria animæ nostræ tam debet nobis cordi esse quam Christo: adeoque à nobis fieri defici.

Si cognovisses & tu: Prosperitas hujus mundi oculos nostros claudit, adversitas illos aperit: 2. Cæcitas mentis quantum malum: 3. Cæcitas urbis Hierosolymitanæ causa fuit exitii illius, Vide Alapide Hebreos 10. v. 25 Num. 260. 4. Sicut suo tempore Deus civitatem punivit istam, ita nunc peccatores scelerum mensura impletâ: Idem i. Thess. 2. v. 16.

Coagulabunt te: Tribulationes Hierosolymitanæ civitatis, Symbolum sunt angustiarum quas anima patitur in malâ conscientiâ.

Dominica X. post Pentecosten.

Luc. 18. Dixit Iesus ad quosdam. Narratio.

I. Non sum sicut ceteri hominum: Vitium est jaçantia præ se alios aspernari: V. in Appar. Isania.

II. Omnis, qui se exaltat, humiliabitur. Superbia proxima est Dei vindicta & ruina: V. Superbia ibidem.

III. Et qui se humiliat exaltabitur. Proprium est Deo humiles exaltare in vita præsentis, & futura: V. Humilitas ibidem.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Duo homines ascenderunt in templum Luc. 18. Corrumile orantis capacissimum ad hauriendum gratiæ: 2. Accesum præberet Deus humilibus in domum suam, superbis negat.

Apud se orabat: Oratio quæ tantum fit labiis, nulla est, nec ab angelis ad cœlum defertur, mens quoque ad Deum elevetur & collaboret juxta illud Christi, populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est à me.

Gratias tibi ago Domine: Immunis à gravioribus tantum delictis verè probus haberi nequit: 2. Pro omnibus Deo gratiæ agendæ sunt assiduo.

Non sum sicut ceteri hominum: Nostræ non aliorum defectus considerandi sunt. Cornelius Alapide i. Timoth. 1. v. 13. Item Galat. 6. v. 4. 2. Quomodo omnes debeamus putare alios nobis meliores: Idem Philip. 2. v. 3.

Publicanus à longe stans: Verecunda & humili confessio, vincit cor Dei offensi. 2. Humilitas viam ad cœlum sternit.

Deus propitius esto mihi peccatori: 1. Prius detestanda delicta sunt, ut Deo conciliemur: 2. Nihil contra corruptæ naturæ pravitatem præstantius, quam propriæ imbecillitatis confessio.

Descendit hic justificatus in domum suam: Deus promptissimus & paratissimus ad peccatorem recipiendum, & peccata ejus condonanda.

Omnis qui se humiliat exaltabitur: Tam avertitur Deus à superbis se erigentibus, quam ad humiles convertitur.

Dominica XI. post Pentecosten.

Marc. cap. 7. Exiens Iesu. Narratio.

I. Adducunt ei surdum, & mutum: Surdus est qui non audit verbi Dei præcones: V. Prædictio.

II. Item mutus est qui non audet peccata sua confiteri, V. Confessio: item in Catech. cap. 3.

III. Bene omnia fecit, & surdos fecit audire & mutos loqui. Inter maxima Christi miracula non minimum est tales surdos & mutos per gratiam suam ad penitentiam adducere: V. Christus: Item in Catech. cap. 4. exempla penitentie.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Adducunt ei surdum & mutum Marc. 7. Proximi necessitatibus prospicieendum, la Nuza Hom. 22. n. 2. 3. 4. 2. Theophilactus putat per demonem hunc surdum & mutum effectum esse: Demoni certè proprium est, homines Surdos facere Hom. 19. n. 43. 44. Mutos ibidem n. 49. & seq. 3. Felix quem Dominus periculo subducens curat & salvat: 4. Non minor miseria spiritualiter, quam corporaliter esse surdum & mutum: 5. Periculum malum, cui curando non queritur medicina: 6. Surdus & mutus peccator est Rom. 6. v. 9. Alapide.

Apprehendens eum de turba seorsim, 1. Cura & corræptio fraterna seorsim, & amicè facienda.

2. Si sanari cupis à Domino, subducas te aliquanti sper mundane turbæ. Lanuzza Hom. 11. num. 12. 13.

Tetigit linguam ejus, 1. Linguam particularem & accuratam requirit medicinam, Hom. 23. n. 25. & seqq. Item Hom. 31. num. 51.

2. Lingua bene custodienda est à mendaciis, impudentiis, detractionibus &c.

Suscepit

Pars II. Apparatus ad Conc. per Annum.

Suscepit in celum, & ingenuit. Peccatoribus non est acerbè irascendum, sed misericorditer compatiendum, Lanuza hom. 31. n. 56. item homilia, 32. n. 68. 69. homilia, 26. num. 42. 43. hom. 25. n. 89. hom. 38. n. 140.

Pracepit ne cui dicerent. 1. Bona opera per studium humilitatis abscondenda, idem hom. 1. n. 28.

Quanto magis tu abscondes, tanto Deus apertilla manifestabit, hom. 26. n. 17. 18. 19.

Bene omnia fecit. In utilitatem proximi bene faciendum, non sicut aliqui mundani homines, qui multa magnificè operantur, sed in bonum proprium, & in damnum creditorum, pauperum, subditorum, proximi, hom. 8. n. 44. & seqq; item homil. eadem n. 39. usque 45.

Dominica XII. post Pent.

Lucæ 12. Beati oculi, Narr.

L diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, v. in Appar. Amor Dei: Item in Catech. c. 3. de Charitate.

II. Et proximum tuum sicut te ipsum, v. ibid. Amor & Charitas proximi.

III. Homo quidam incidit in latrones, qui & dispergaverunt eum. Hac parabola pulchre exhibetur status peccatoris, cuius plagas sanat Christus tanquam pīus Samaritanus, v. ibid. Benignitas Dei, Christus &c.

Conceptus alii de codem Evangelio.

D illiges proximum tuum sicut te ipsum, 1. Dilectio proximi prævalet dilectione sui ipsius, vide Dominicam 17. post Pentec.

2. Sine dilectione est, qui se à proximi subsidio avertit.

3. De dilectione utrāque, vide Alapide Rom. 13. v. 9. n. 182.

Quid faciendo vitam eternam possidebo &c. Etiam tua hæc esse debet præcipua cura & sollicitudo, nam vita præsens brevis & ærumposa est, indigna nostris votis, quibus externa & longè majora parata sunt, Lanuza hom. 32. n. 70. 71. 72. item. hom. 49. n. 4. 5. 6.

Homo quidam descendebat ab Hierusalem in Iericho. Per hunc hominem intelligi potest Genus humanum, quod per Adamum, veluti direptorem æternæ felicitatis, exutum est donis gratia; ac præterea in tribus animæ potentiis gravia vulnera accepit. Huic medetur Christus verus Samaritanus oleo charitatis &c.

Infundens oleum & vinum. Peccator mansuetudine & lenitatem convertendus, tractandus, corripiendus; non iracundiæ, & asperitate, ne arceatur à confessione & remediis salutis.

Dominica XIII. post Pent.

Lucæ 17. Dumiret Iesus, Narr.

I O curverunt ei decem viri leprosi, qui steterunt à longe. Decem leprosi mystice sunt homines infecti peccatis contra decem præcepta, qui ideo longè absunt à Christo, v. Peccatum, Item in Catech. c. 3. n. 10. Præcepta.

II. Ita ostendite vos Sacerdotibus. Remedium contra lepram peccati optimum est se manifestare Sacerdoti per confessionem, vide Confessio, Item in Catech. de Sacramento Pénitentia, Item Remedia sing. peccat.

Conceptus alii de codem Evangelio.

O curverunt ei decem viri leprosi, Lucæ 17. Morbus & vexatio, occasio fuere, cur hi 10. leprosi ad Chri-

stum accurrerant, sic tribulatio nos ad Deum reducit, Lazar in Prov. Tom. 1. pag. 201. n. 86.

IV. Lepra contagiosa est, ideoque vitandi, itam non confortum, exemplum &c. Alapide 1. Cor. 6. vers. 14. Hebre. 1. vers. 25.

V. Sicut mala societas noxia, ita bona maximum ad virtutem incitamentum, Idem Hebre. 10. v. 24.

Steterunt à longe. Melius fuissest proprius accedit, nam David dicit accedite ad eum & illuminamini, donec gestant, qui volunt se emendare, sed non praticant, id est non ad actum pervenient.

Ostendite vos Sacerdotibus. Requirit Deus, remissi culpæ, satisfactionem panalem ostendendi se Sacerdoti.

Dignitas Sacerdotis maxima, Alapide 2. Cor. 3. v. 6. Et Hebre. 10. capite.

Non est inventus qui rediret, & dare gloriam Deo. Ingratitudo repugnat naturæ rationali, & animalibus delectabilis est, nam ratio docet si flagret domus, homines eripere flammis &c. quamquam inimici sint, multo magis si dona ab eis accepterimus: ratio docet, dum aliquis ægrotat, curare ut sanetur &c. Bruta docente exemplo suo gratitudinem. De leone cui spina extraxit &c.

Dominica XIV. post Pent.

Matth. 6. Nemo potest. Narratio.

Nemo potest duobus Dominis servire. Nempe Deo & cupiditatibz divitiarum, v. Avaritia: Item in Catech. c. 5. de 7. pecc. Capitalibus.

II. Ne sollicui sit anima vestra quid manducet, Hic pulchro exemplo volvurum, &c. exigitur ad fiduciam in paterna Dei providentia, vide sup. in Appar. Spes, Fiducia: & in Catech. c. 12. de Spe.

Conceptus alii de codem Evangelio.

Nemo potest duobus Dominis servire, Matth. 6. Mundus ergo contemnendus ejusque vanitates, sed Deo soli adhærendum est.

2. Eodem loco, non potest esse habitatio Dei, & diaboli, quia ædificia illorum nimis differunt, Dñs humili, diabolus elatus, & superbus.

Non potest Deo servire & mammona. 1. Qui diritiis acquirendis student, servi & mancipia divitiarum sunt.

2. Daemon homines illos decipit, sicut perspicillata putata, quæ rem in visione multiplicant, sed nihil vident plus tribuant.

3. Exigit à nobis Deus integrum servitum, ut solus Dominus, iure creationis & redemptoris, &c.

4. Qui mammonæ servit, curis evaserit, ideoque Deo servire non potest.

Ne sollicui sit anima vestra quid &c. 1. Cur corporalis moderanda, ne spiritualem impedit.

2. Cogitandum non est nobis de die crastina, quem forte non videbimus, sed hodiernus benè & sanctè transfigendus.

Nonne anima plus est quam esca? Prima cura debetur animæ, tamquam parti nobiliori, 2. corpori.

Quarite primum regnum Dei &c. Servitum mandi, & Dei sibi contrariantur, quia mundus proponit, quæ Deus prohibet.

Deus nobis sufficit, divitiae non possunt nos beat,

Alapide Philip. 4. v. 11.

D.

Dominica XV. post Pentecosten.

Lucas 17. Ibar Iesum in civitatem, Narr.

Noli stire. In fletu, & tribulatione recursum est ad consolationem divinam, v. sup. *Tribulatio, Consolatio divina.*

II. *Adolescentibz dico surge. Quanta Christi potentia & bonitas ut homines juvet, & elever a morte peccati, vide Christus, Peccatum.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

*E*cce defunctus efferebatur &c. 1. Defuncti sunt potius spiritu quam corpore defuncti, ut sunt, qui peccauit mortaliter.

2. Triflitor separatio animae a gratia Dei est, quam a mortali corpore.

3. Nemo etati fidat ad procastinandam vitam correctionem.

4. Peccatum plus damni, quam mors corporalis homini affert.

5. Quando Deus filios mori permittit, sape per hoc vulnus salvare matrem, ipsoque hoc exemplo misericordiam intimat.

Noli stire, 1. Lachrimae que ad bonam, rectam & sinceram confessionem serviant, utilissimae sunt.

Lachrimae viduarum & pupillorum, cælum penetrant, & apud Deum justitiam exigunt.

Et accessit & tetigit loculum. Christus ad visum & contactum cadaveris nihil perterritus, accessit, tetigit, mortuum resuscitavit: quid enim sibi vita timeret a morte? Non secus nobis obviandum est diabolo & tentationibus ejus, veniat licet cum magno apparatu & multitudine, qui enim in nomine Domini pugnat, vincit.

Refudit qui erat mortuus. & capit loqui. Cadaver defuncti, vivax, & efficax predicator est viventibus.

2. De morte, & mortificatione hujus vitæ, vide Alapide *Coloss. 3. v. 5. n. 12.*

3. *Quomodo si mori lucrum, Phil. 1. v. 21.*

4. *Sancti quomodo ad mortem aspiraverint, ibidem n. 4. v. 23. n. 46.*

5. *Piis mors non est timenda, 2. Timoth. 4. v. 6. n. 196.*

6. *Adolescentes etiam moriuntur, adeoque semper vigilandum, 1. Thess. 5. v. 6.*

7. *Mortui moderatè sunt lugendi, Phil. 1. v. 21.*

Dominica XVI. post Pentecosten.

Lucas 14. Cum intrasset Iesus, Narr.

I. *S*i licet Sabbatho curare. Diebus Dominicis & Festis sexcendra sunt opera pietatis, non vero servilia, ludi, aut symposita. V. *Sabbathi observatio: Item in Cathech. cap. 3. precepto 2.*

II. *Recumbe in novissimo loco: Qui querunt pro Christo in hac vita esse novissimi, in futura vita erunt primi, & contra, V. Humilitas, Superbia.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

*H*omo quidam Hydropticus erat ante illum. *Luc. 14. 1.* Hydropticus hic ab aliis quidem ferebatur, sed & ipse optimâ erga Christum erat voluntate. Quare non sufficit ut alii pro nobis orent, vel quidpiam boni faciant, sed debemus ipsi salutem nostræ cooperari: 2. Homo avarus situm rerum terrenarum infatibilis, hydropticus est.

Cum invitanus fueris ad nuptias: Spiritualiter ad sacramentales nuptias invitamus, & ultimo loco colloquere nos convenit, id est magna humilitate accedere: 2. Quam sobriè esse confueverint convivia primorum Christianorum, Alapide ad Eph. 5. v. 19. 3. Quomodo in nuptiis agendum sit, nempe parcere bibere, non se ingurgitare &c.

R. P. Ardeck, Tom. III.

Ne forte honorior te: Nemo securius in hoc mundo sedet, quam humilis, nam nullus ei ultimum locum invidebit.

Qui se humiliat exaltabitur: 1. Nemo in calis altius ascendit, quam qui in terris descendit: 2. Humilitas laeta ad gloriam est, nam eâ Christo Domino & Mariæ matre Jesu assimulamur, qua humiliata sua meruit mater eis Jesu, juxta Bernard. virginitate placuit, humiliata concepit.

Dominica XVII. post Pentecosten.

Matth. 22. Accesserunt ad Iesum. Narratio.

I. *A*ccesserunt ad Iesum Pharisæi: Peccatores debent accedere ad Christum per pénitentiam: V. *Pénitentia, Spes.*

II. *Diligens dominum Deum tuum, &c. Debent etiam accedere per amorem Dei, & Proximi. De hoc vide supra in Dominica 12.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

*D*iliges Dominum Deum tuum. *Matth. 22.* Deus à nobis totalem dilectionem appetitivam exigit:

2. Requirat à nobis Deus, filialem dilectionem præfervili obedientia: 3. Non patitur Deus partem aut mensuram dilectionis, sed rotum cor vult habere: 4. Vult Deus prior effectu, proximus in executione: 5. Non debet dilectio Deiminor esse in adversis quam prosperis: 6. Omnia Dei præcepta servat facilia sunt, & qui illa observat, diligit Deum, juxta illud: *Qui habet mandata mea, & servat ea, ille est, qui diligit me.*

Unus ex legis Doctor: Homo sapiens (id est qui multa scit) si scientiam suam malitia applicet, ad tentandum erit diabolus non multo absimilis.

Dominica XVIII. post Pentecosten.

Matth. 9. Ascendens Iesu, Narr.

I. *E*t ecce offerebant ei paraliticum jacente in lecto: Similes sunt huic paralitico, qui jacent in lecto luxuria, acedia, & aliorum vitiorum: V. *in Appar. Luxuria, Acedia.*

II. *Tunc ait paraliticu: Surge, tolle lectum tuum: Id est, Refurge à peccatis per pénitentiam, & desere conuersitudinem vitiorum in qua jaces: V. *Pénitentia* ibidem.*

III. *Et vade in domum tuam: Nempe ad Ecclesiam & Patrem cælestem cum filio prodigo, dicens, Peccavi in Cœlum & coram te, &c. V. *Confessio peccatorum* ibidem.*

Conceptus alii de eodem Evangelio.

*O*fferebant ei paralyticum. *Matth. 9. 1.* Afflictus peccandi, & habitus hominem paraliticum & insensibilem reddunt: 2. Opus divinum est non humanum, curare inveteratum peccatorem: 3. Fideles amici, ut hi offerentes, non minus alienum bonum, quam proprium querunt.

Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris: 1. Solus Deus iudex, & scrutator cordium & rerum: 2. Quantum malum sit iudicium temerarium.

Surge tolle lectum tuum &c. Nusquam homo melius est, quam dum domum cordis sui rectè dilponit.

Confide fili: In Deo semper sperandum, Alapide in cap. 1. Hebrei 13. v. 5. n. 85. & v. 6. spei & fortitudinis exempla Hebrei 6. v. 17.

Remittuntur tibi peccata tua: 1. Causa multorum malorum & afflictionum sunt peccata: 2. Fiducia in Christo salvatore omnibus necessaria.

Ut autem scias &c. Salus corporis, ad salutem animæ ordinatur, ideo Christus ab hac incipit.

K

Domini-

Pars II. Apparatus ad Conc. per Annum.

Dominica XIX. post Pentecosten.

Matth. 22. Loquebatur Iesus. Narratio.

I. **M**isit servos suos invitatos ad nuptias: Deus mittit suos sacerdotes, ut per prædicacionem invitent homines ad fidem Christi, & vitam æternam. V. in Appar. Prædicatio, Fides, Gloria æterna.

II. Illi autem neglexerunt: Quam periculosa est negligencia, & duritas cordis quando à Deo vocamus ad animam salutem: V. Duritas cordis, Inobedientia, ibidem.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Rex fecit nuptias filio suo Matth. 22. 1. Quomodo Ecclesia, & quavis anima, sit sponsa Christi, & Christo desponsata: Alapide 2. Corintb. 11. v. 2. n. 199. 2. Perfectissimè Deo illa desponsatur per votum virginitatis 2. Corinth. 11. v. 2. n. 105.

Et noblebant venire: Omnis malitia à voluntate nostra penderet.

Misit servos suos &c. Salus & perditio nostra ex nobis, cum Deus hic neminem invitandum excipiat. 2. Permitit Deus hominem liberum, ut veniat ad nuptias votationis divinae.

Perdidit homicidas illos: Post quam Deus homini misericordiam suam ostenderit, & non se emendaverit, gloriose illius aggreditur.

Nuptias quidem parate sunt: Indigni sunt regno Dei, qui temporalia æternis præferunt.

Amice quomodo hoc intrasti &c. 1. Christianus inexcusabilis, sine ueste nuptiali gratia moriens: 2. Vestis nuptialis amissa, tempestivè recuperanda est: 3. Sordidus eris, qualitercumque vestiaris, nisi etiam charitate Christiana amiciaris.

Ligatus manibus & pedibus mitite cum &c. 1. Nuptias celestes respuant, qui hie imparati vivunt: 2. Inferni ignis quam horribilis. De Ponte Tom. 2. H. 93. 3. De peccata danni: ibidem Hom. 96. 4. De puritate requisita in sumptuone venerab. Sacramentum: ibid. Hom. 82. 5. De præparatione ad eam necessaria: ibidem Hom. 83.

Multi sunt vocati, pauci vero electi: 1. Solarium veris Christianis est, plures ex iis salvandos, quam damnandos: 2. Paucitas Salvandorum, nos sollicitos redire debet: 3. Solummodo unus hic non vestitus rejectus fuit, quomodo ergo pauci electi? quia amori divino, unus desperitus, plurimi videntur.

Dominica XX. post Pentecosten.

Joan. 4. Erat quidam Regulus. Narratio.

I. **D**omine descende priusquam morias filius mens: Si Regulus tam sollicitè oras pro vita corporali filii sui, quoniam magis oportet habere zelum pro vita spirituali proximi sui: V. Zelus, Amor proximi.

II. Dixit ei Iesus: Vade filius tuus vivit. Quam potens est humilis oratio ad obtinendam à Christo salutem: V. Oratio, Christus, Benignitas Dei.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

Erat quidam Regulus, Joan. 4. Dives in bonis, sed pauper in fide, pro salute corporali filii sollicitus, pro salute animæ sua nihil petit.

Erat regulus: Omnes magnates respectu Dei in hoc mundo, tantum Reguli, immo minores sunt.

Cujus filius infirmabatur &c. 1. Afflictio & ægritudo corporis multis salutatis est: 2. Non est dignus Dei servus, aut miles Christi, nisi exercitatus fuerit; Anima nostra, peccatis venialibus maculata, infirmatur non moritur.

Abit ad eum: Tribulatio peccatorem ad Deum dicit. Vide suprà Dominic. 13 post Pent.

Rogabat eum: 1. Orandum assidue est, ut à Deo, quid obtineamus, vel aliquo malo liberemur; 2. Tribulatio optima orationis magistra est.

Regulus orat pro filiis suis salute: 1. Opes, vitam, & honorem filiorum voluit Deus perdere ob peccata parentum: 2. Parentes filios perfidere debent, ut artus statuam, Tom. 2. Pag. 18. n. 20. Salazar: 3. Parentum probitas egregios filios efficit: Tom. 2. pag. 229. 4. Sic hi regulus, sollicitus fuit de salute corporis filii sui, na parentes esse debent, de salute animæ liberorum: Ap. de Ephes. 6. v. 4. 5. Liberis quantum pro fit parentum pietas 2. Timoth. 1. v. 6.

Domine descendere priusquam morias: Compellit necessitas corporis, quos animæ salus non trahit, cupit Dominus in ægritudine & afflictionibus agnoscere, ut perfectissimus Medicus.

Creditur ipse & domus eius tota: 1. Ab exemplo parentum & superiorum pendet probitas subditorum: 2. Fides illuminans, & charitas operans, ad salutem necessariam.

Dominica XXI. post Pentecosten.

Matth. 18. Simile est regnum Cœlorum. Narr.

I. **M**iseritus Dominus servi illius dimisit eum: & debutum dimisit ei: Docet tota haec parabolam diligendum esse proximum, & injurias ei remittendas: V. Amor proximi: Item in Catech. cap. 3. de Char. proximi.

II. Et iratus Dominus tradidit eum tortoribus, nec redderet universum debitum: Deus ex rigore iustitiae meritò nihil remitteret illis, qui nihil aliis volunt remittere: V. Justitia divina.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

V. Oliu rationem ponere cum servis suis Matth. 18. Tota vita nostra consistit in solutione debitorum, nam fumus debitorum 1. Deo 2. Proximo 3. Nobis: in ulti creaturarum, & propria corporis, & animæ.

Patientiam habe in me: Debitor & creditor patiens, est Deus, ita & nobis faciendum ut ci conformes fiamus.

Misertus autem Dominus servi illius: 2. Deus hominem peccato obnoxium creavit, ut suam in eum bonditatem exerceat: 3. Divina misericordia & bonitas superat malitiam hominum: 4. Nemo hic diffidat de bonditate Dei, cuius thronus gratia patet.

Nonne portut te miseri &c. 1. Meminisse misericordiæ oportet, jus suum & justitiam non rigidè exigendo: 2. Mitius agit Deus cum peccatore reo, quam homo cum debitore suo: 3. Bonitas & satisfactio redemptoris, docet nos misereri.

Tradidit eum tortoribus quod usque redderet: Justitia divina, nemini parcat post hanc vitam, sed ei solendum erit ad ultimum obulum.

Sic & pater mens caelitus &c. Misericordiam Dei avertunt, qui alieno exemplo non miserentur. Exemplum aliorum debet nos à peccatis averttere.

Si non remiseritis: De remittendis injuriis Alipide Ephes. 4. v. 13. Rom. 12. v. 20. Deum oportet imitari, in remittendis offendis: Ephes. 5. v. 1.

Dominica XXII. post Pentecosten.

Matth. 22. Abeuntes Pharisai. Narratio.

I. **A**beuntes Pharisai consilium interiunt ut capent

Jesus in Sermone: Similes Pharisai sunt homines fallaces qui student alios decipere in verbis, cœlibus &c. V. Astutia, Mendacium.

II. Magister scimus quia verax es, & viam Del

in 61.

in veritate doces, & non est tibi cura de aliquo: Ars fallendi præcipua, est adulatio, ideò ab adulatoribus cavendum: Vide, Adulatio.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

ABeannis Pharisai consilium interunt, Matthæi 22.
1. Frustra improbi impugnant veritatem & justitiam: 2. Captiofi homines, vulpibus similes: Salazar Tom. 1. pag. 268. num. 245. 3. Dolofos & adulatores Deus odio habet Tom. 1. pag. 460. num. 129. 4. Próprum adulatorum est, prætentibus blandiri, & absinthibus detrahere Tom. 1. pag. 922. num. 240. 5. Eorum gutturi, optime dicitur lepulchrum patens: Tom. 5. pag. 983. num. 37.

Gognit autem Iesus cogitatione &c. Deus cunctas cogitationes cordis cognoscit ac intuetur.

Cuius est hac imago? 1. Denarius anima nostra est, imago in ea est Dei, quia imagine Sanctissimæ Trinitatis insignita est: 2. Omnes apud Deum æquales sumus signaturæ creationis: 3. Dependet homo totus à Deo, sicut umbra à corpore: In quo sita sit imago Dei in homine, Alapide Ephef. 4. versu 24. 5. Imago veri Christiani, Ephef. 6. v. 13. & seqq. Ut pecunia, ita anima insignita imagine Dei debet manere, ut pretium habeat.

Redite que sunt Casarii Casarii. 1. Hominibus, id est, superioribus dandum est, & obediendum, in quantum non legibus divinis prohibetur, quod præcipiunt, Alapide Tit. 3. v. 1. & 2. 2. Toru homo cum tribus suis potentiis & omnia quæ habet, Deo debentur & reddi debent.

Dominica XXIII. post Pent.

Matth. 9. Loquente Iesu ad turbas, Narratio.

IS/1 tetigeri tantum vestimenta ejus salva ero. Si strangere vestimenta & reliquias Christi & Sanctorum confert ad salutem, quanto magis tangere corpus Christi in sacra Communione, v. Eucharistia.

II. Confidifilia, fides tua te salvam fecit. Cum viva fide & fiducia ad Christum, & sacram Eucharistiam accedendum est, v. Fides & fiducia: Item in Catech. c. i. de fide.

Conceptus alii de eodem Evangelio.

ADorabat eum, Matth. 9. Tribulationes & miseria, etiam Principes se humiliare coram Deo cogunt.

Filia mea modo defuncta est. Quia filii in domo Principis mortua erat, tota domus turbata erat, pari modo fieri debet, dum anima peccato mortali mortua est.

Veni impone manum tuam. 1. Manus Dei, auxiliatrix omnibus ad salutem necessaria, 2. Necessaria inspositio manus Sacerdotis, ad animæ vivificationem.

Accedit retro. Qui peccat, retrocedit & Deo deviat, nam peccatum pudorem generat, quo minus propius accedere audeat.

Dicebat intra se, si tetigerot tantum &c. Ex defectu dei, exiguis fructus sacra Communionis à tangentे percipiunt, 2. Deus facilius remedium animæ, quam corpori præscribit, quia illam plures facit.

Dominica XXIV. post Pent.

Matth. 24. Cum videris abominationem, Narr.

IUrgentem Pseudochristi & Pseudopropheta &c. Monentur Christi fideles ut caveant à fallacia & hypocrisi hæreticorum, vide Fallacia, Hypoerisis: Item in Catech. c. i. de fide.

R.P. Arnsbeck, Tom. III.

II. Et iunc videbunt Filium hominis venientem in nubibus cœli, cum virtute multa, & maiestate, v. lupra in Dom. 1. Adventus de extremo judicio: Item in Catech. de 4. Novissimus.

Conceptus alii de eodem Evang.

Tunc qui in Iudea sunt fugiant ad montes, Matib. 24. 1. Solitudo quam desiderabilis, & secura, quia hominem à multis malis præservat, nempe detractione &c. 2. Societas malorum, quantum bonos affligat, Hebre. 10. v. 27. n. 164.

>Cum videris abominationem desolationis. Oblivio Dei & salutis, recte dicitur abominatione desolationis.

Tunc parebit signum Filii hominis &c. Crux Christi signum erit justus ad gloriam, injustis ad confusionem.

Mittet Angelos suos cum tuba, Tuba prædicationis incutiat timorem, ne tuba judicii incutiat æternum dolorem, & desperationem.

Nisi abbreviati fuissent dies illi. Peccatores dies suos abbreviant, quam maximè pondere peccatorum: & moriuntur ante tempus suum.

Similitudo sit horologii, si plura pondera ei appendantur, citius cursum seu circulum absolvet, quam si pondus conveniens appendatur.

Reliqua vide, prima Dominica Adventus.

P R A X I S

Concionis confiencia in Festis Sanctorum ex Apparatu superiori &c.

Praxis prima de quovis Feste.

PRIMA est communis cum Dominicis. In prima parte Concionis enarrari poterit totum Evangelium quod in Festo Sancti occurrit, deducendo juxta methodum ostensam in Evangelio Dominicæ I. Adventus.

In secunda parte, eligenda est in Evangelio vel Epistola aliqua Sententia particularis, quæ referri possit ad aliquam Virtutem in Apparatu contentam: v. g. de Apostolo referri poterit ad *Amorem Dei, Fidem, Zeleum &c.* & ad *Vitam* illis opposita in Auditoribus emenda. De Martyre ad *Fortitudinem, Patientiam, Perseverantiam &c.* De Confessore ad *Abnegationem, liberalitatem, humilitatem &c.* De Virgine ad *Castitatem, Orationem, Amorem Dei &c.* Prout materia & vita requirit.

Tertia pars codem modo de alia quapiam Sententia ex eodem Evangelio vel Epistola confiencia erit. Conclusio poterit esse brevis repetitio præcedentium,hortando & commovendo ad imitationem Sancti, vel dehortando à vitiis oppositis.

Praxis secunda de eodem.

PRIMA & præcipua pars consistet in vita & morte Sancti enarranda, sive ex Breviario, sive ex alio Authore, applicando, ejus virtutes ad mores Auditorum, & hortando ad imitationem.

Secunda pars fieri eligendo ex vita Sancti unum particolare punctum quod in ea maximè elucet, v. g. in vita S. Nicolai insignem ejus Liberalitatem erga egenos, recurrendo in Apparatu ad v. *Liberalitas*, & eam ex materia ibi inventa fusius deducendo, & auditoribus inculcando,

K 2

Tertia